ΕΤΟΣ Ζ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1913 ΑΡΙΘ. 357

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἔτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἐξάμηνος » 6
Ἔτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἐξάμηνος » 7
Εἰδοποιήσεις, καὶ ἐπιφάνειαι τὴν γραμμὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΜΕΤΕΩΡΟΙ

Ἡ εὐαρέστως μετέωρος θέσις τῆς ἡμετέρας Νήσου σήμερον, ἐμπνέουσα τὰς ἀρίστας ἐλπίδας καὶ προσδοκίας, παρεμέρισε πάντα τἄλλα ζητήματα ἐπηρεάσασα, ὡς φαίνεται, καὶ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν. Εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς νομοθετικῆς συνόδου, κατὰ τὰ εἰωθότα παρ' ἡμῖν, καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἔτι πληροφορία περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν νομοθετ. ἐργασιῶν. Ἀλλ' ἂν ἡ σιωπὴ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς καθυστερήσεως τῆς ἐγκρίσεως παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ σχεδίου τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, διατὶ δὲν δημοσιεύεται ἡ παρασκευασθεῖσα νομοθετ. ἐργασία διὰ τὴν ἐπὶ θύραις σύνοδον; Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, εἰς αὐτὰς τὰς παραμονὰς τῆς τεταγμένης συνόδου ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων καὶ πρόεδρος τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου ἀπέρχεται εἰς Ἀγγλίαν, κατὰ πληροφορίας τῶν μεμυημένων, χάριν τῆς ὑγείας του, ἧτις διαβεβαιοῦμεν τοὺς συμπολίτας καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ὅτι δὲν ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μερίμνης καὶ τῆς ἐργασίας ὑπὲρ τῆς ἐμπιστευμένης εἰς αὐτὸν Νήσου. Ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ θεραπεία γένηται πλήρης ὡς ὡραίαν δὲ καὶ εὐφρόσυνον ἀνάμνησιν νὰ καταλίπῃ εἰς ἡμᾶς ὁ Σὶρ Γκοὺλδ Ἄδαμς ὅτι ἐγένετο ὁ τελευταῖος Ἀρμοστὴς τῆς Κύπρου, καὶ οὕτω μόνον θὰ ἐξαγνισθῇ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Νήσου καὶ θὰ καταλιβῇ διακεκριμένην θέσιν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ αὐτῆς.

Εἶνε τῳόντι εὐτύχημα ὅτι αἱ παράδοξοι αὐτονομιακαὶ ἰδέαι, αἱ ἐκφρασθεῖσαι καὶ ὑποστηριχθεῖσαι μετὰ πείσματος μᾶλλον ἢ μετὰ λογικῆς, διεσκεδάσθησαν ἐνωρίτατα καὶ αἱ σαπωνοπομφόλυγες κατὰ τῆς Κυπριακῆς Συνθήκης διεσκεδάσθησαν ὡς πᾶσαι αἱ πομφόλυγες διαρρηγνύμεναι ἀμέσως μετὰ τὴν γένεσιν αὐτῶν.

Ἡ Κυπριακὴ Συνθήκη ἀναγκαίως συνέδεσε τὴν τύχην τῆς ἡμετέρας Νήσου μετὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ νῦν, ὅτε ὁ Συμμαχικὸς πόλεμος τῶν Κρατῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἐκβιάζει τὴν λύσιν αὐτοῦ ὑπὸ τὰς ἀρίστας συνθήκας, καὶ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ καὶ παρὰ τῇ Βρεττανικῇ Κυβερνήσει, καὶ κατὰ τὰς διπλωματικὰς διασκέψεις σοβαραὶ γίνονται σκέψεις καὶ ἀνταλλάσσονται γνῶμαι περὶ τῆς τύχης τῆς ἡμετέρας Νήσου.

Ἡ Μ. Βρεττανία μέγιστον ἔχει συμφέρον ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ ὁδόν, δι' ἧς κομίζονται ἐκεῖ ὁ ἀναγκαῖος σῖτος καὶ ἄλλα τοῦ βίου χρειώδη ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς Ρωσσίας, ἀπομακρύνουσα πᾶσαν Δύναμιν ἐπίφοβον καὶ δυσμενῆ, ἀπειλοῦσαν ἐν πολέμῳ τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου. Ἡ Τουρκία κατάρρευσασα ὑπὸ τὰ βαρέα κτυπήματα τῆς Νεμέσεως διὰ τῶν συμμάχων Χριστιανικῶν Κρατῶν κατέστη παντελῶς ἀνίκανος ἐφεξῆς ὅπως ὑπερασπίσῃ τὰς χώρας αὐτῆς καὶ ὑπὸ βαρυτάτων οἰκονομικῶν ἀναγκῶν πιεζομένη δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ ἐκποιήσῃ τὰς ὑπολειπομένας νήσους, κατοικουμένας ἀποκλειστικῶς ὑφ' Ἑλλήνων. Ἡ Γερμανία συμμάχους ἔχουσα τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, Δυνάμεις μεσογειακάς, ἄπειλεῖ πάντοτε τὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ θέσιν τῆς Ἀγγλίας καὶ θὰ ἀπέβαινεν ἀπειλητικωτέρα καὶ μᾶλλον ἐπίφοβος ἂν κατώρθου νὰ ἀποκτήσῃ ἐπίκαιρον ναυτικὸν ὁρμητήριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ ἢ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ καθόλου Μεσογείῳ. Ὁ συντελούμενος ὁσονοῦπω σιδηρόδρομος ἀπὸ Ἰκονίου εἰς Βαγδάτην ὑπὸ Γερμανικῆς Ἑταιρείας καὶ διὰ κεφαλαίων γερμανικῶν δημιουργεῖ μεγάλα γερμανικὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα, δικαιολογοῦντα τὰς ἀξιώσεις τῆς Γερμανίας πρὸς περιφρούρησιν καὶ προστασίαν αὐτῶν. Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἔκλεισε τὴν ὁδὸν τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας πρὸς τὴν Ἀνατολὴν διὰ ξηρᾶς καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις ἁπασῶν τῶν νήσων θὰ ἀφαιρέσῃ τὰς Δυνάμεις ταύτας πᾶσαν ἐλπίδα τῆς διὰ θαλάσσης ἐκστρατείας αὐτῶν.

Ἡ Ἑλλὰς διπλασιαζομένη τὴν ἔκτασιν τῶν χωρῶν αὐτῆς καὶ ἐπιδειξαμένη ὑπέροχον πολεμικὴν ἀνδρείαν καὶ στρατηγικὴν ἱκανότητα κατά τε ξηρὰν καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀνεδείχθη σπουδαῖος παράγων καὶ ὠφέλιμος θώμαχος τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ ἀνταγωνιζομένων Δυνάμεων. Ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ κατακτήσῃ τὴν Τουρκικὴν Ἀνατολὴν διὰ τῆς ἐμπορικῆς καὶ τῆς καθόλου ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος καὶ νοημοσύνης του καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ θὰ περιέλθῃ ἡ ἐνταῖς Ἀνατολ. χώρας ἐξάπλωσις καὶ διάδοσις τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων τῆς Εὐρώπης, αἱ συμπάθειαι δ' αὐτοῦ καὶ αἱ προτιμήσεις θὰ ὑποβοηθῶσι σπουδαίως τὰς φιλίως διακειμένας καὶ ἐνεργέτιδας πρὸς αὐτὸν Δυνάμεις.

Σπουδαιότατοι ἄρα λόγοι οἰκονομικοὶ καὶ πολιτικοί,—καὶ οὐχὶ πλατωνικοί,—ἐνέπνευσαν τὸν νεώτερον φιλελληνισμὸν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ἐνῷ οἱ πολιτικοὶ ἐν Ἰταλίᾳ κύκλοι ὑπείκοντες εἰς τὰς συμμαχικὰς ὑποχρεώσεις ἀναγκάζονται ἐκάστοτε ἄκοντες νὰ ἐναντιῶνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα κάκιστα ἐξυπηρετοῦντες τὰ ἰταλικὰ συμφέροντα ἐν Ἀνατολῇ.

Ἐν τῷ ζητήματι τῶν νήσων ἀναγκαίως θὰ περιληφθῇ καὶ ἡ Κύπρος, πολὺ δὲ ἐπικαίρως ὁ βουλευτὴς κ. Φάλλε ἐπηρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἂν ἡ Κυπριακὴ Συνθήκη ὑποχρεοῖ καὶ σήμερον τὴν Ἀγγλίαν ὅπως ὑπερασπίζῃ τὰς ἀσιατικὰς κτήσεις τῆς Τουρκίας κατὰ πάσης Ρωσσικῆς ἢ ἄλλης ἐπιδρομῆς· εἰς ταύτην ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ὤκλαντ ἀπήντησεν ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἀνελήφθησαν ὑπὸ ὅρους, οἵτινες ὡς γνωστὸν οὐδέποτε ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῆς Τουρκίας. Καὶ οὕτω ἡ Κύπρος παραμένει μετέωρος οὔτε εἰς τὴν Τουρκίαν δυναμένη ν' ἀποδοθῇ ἀλλ' οὔτε νὰ παραμείνῃ ἐφεξῆς ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν ἄνευ καταφώρου παραβιάσεως τῶν διεθνῶν νομίμων. Μία μόνη νόμιμος καὶ δικαιοτάτη καὶ ἐπιβεβλημένη ὑπολείπεται λύσις, ἡ μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν νήσων ἀπόδοσις αὐτῆς εἰς τὴν νέαν καὶ ἀναγεννωμένην μεγάλην Ἑλλάδα. Ὅνως δὲ πλεῖσται ἐνδείξεις καὶ πλεῖστα τεκμήρια παρέχουσι χρηστοτάτας ἐλπίδας περὶ τῆς προσεχοῦς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἡμετέρας Νήσου. Ἐάν, κατὰ τοὺς αὐτονομιακούς, ἀνηρεῖτο ἡ Κυπρ. Συνθήκη καὶ ἐκουσίως συνεβαλλόμεθα πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἀποδεχόμενοι αὐτονομίαν ὑπὸ βρεττανὸν ἀνώτατον ἄρχοντα καὶ μετὰ κυβερνήσεως ἀνευθύνου, κατὰ τὸ πολίτευμα τῆς Ν. Ἀφρικῆς, θὰ διατρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ ἀποκλεισθῶμεν ἀπὸ τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῶν συνδιασκέψεων ἐπὶ τοῦ Ἀνατολ. ζητήματος ἀποβάλλοντες διὰ παντὸς πᾶσαν ἐλπίδα ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως.

Τούτων ἕνεκα πάντων εὐαρέστως διατιθέμεθα ὑπὲρ τῆς μετεώρου σήμερον καταστάσεως τῆς Νήσου ἡμῶν καὶ ταύτην παρεμερίσθημεν καὶ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι καὶ οἰκονομικαὶ παραχωρήσεις καὶ σιδηρόδρομικὰ καὶ γεωργικὰ καὶ ζητήματα ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐκπαιδευτικά, διότι πάντα ταῦτα θὰ διευθετηθῶσι καὶ' εὐχὴν καὶ τάχιστα, ἅμ' ὡς γενώμεθα κύριοι ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου ἐπὶ τοιαύτης ἐλπίσι καὶ ἐπὶ τοιαύταις προσδοκίαις οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἠρεμοῦσι καὶ ἡσυχάζουσιν ἀποφεύγοντες νὰ παρέχωσι πρόφασιν εἴς τινα τὴν Βρεττανικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν διπλωματίαν, αἵτινες προσεγγίσασαι καθ' αὑτὰς ἔπὶ ποσὶ καὶ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα θὰ διατραγματευθῶσι καὶ θὰ διευθετήσωσι κατὰ τὸν δικαιότατον καὶ εὐλογώτατον τρόπον.

Ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, ὅμως ἤθελον ματαιωθῇ αἱ σημερινὰ ἐλπίδες καὶ διαψευσθῇ αἱ εὐάδουσαι πιθανότητες, ἐναπόκειται εἰς τὴν πολλαχῶς καὶ ἐμπράκτως ἐγνωσμένην φιλοπατρίαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ὅπως ἀποδυθῇ εἰς τὸν ὀξύτατον ἀγῶνα ἀδιανοήτων ὑποχρεώσεων καὶ ὑποφορῶν οἱανδήποτε ξενοκρατίαν.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ

Τὸ δημοσιευθὲν Καταστατικὸν τῆς ἀρτισυστάτου Τραπέζης Κύπρου καταδηλοῖ ὅτι ἀποτελεῖ αὕτη Ἀνώνυμον μετοχικὴν Ἑταιρείαν μετὰ μετοχικοῦ κεφαλαίου ἐκ £200,000 καὶ ἑκάστη μετοχὴ ἔχει ἀξίαν ἀρχικὴν £4. Δύναται λοιπὸν ἡ Τράπεζα Κύπρου νὰ περιλάβῃ μετόχους ἐκ πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἐξ ὅλης τῆς Νήσου, καθιστα μένη τοῦτ' αὐτὸ λαϊκὸν καθίδρυμα, οἷον ἐγένετο τὸ προκάτοχον αὐτῆς Ταμιευτήριον «Ἡ Λευκωσία», ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην εἰς ἅπαν τὸ Κοινὸν ἡ μέλλουσα καθόλου διαχείρισις καὶ διεύθυνσις αὐτῆς καὶ ἐπικράτησῃ ἡ πεποίθησις περὶ τῆς ἐπιτυχίας καὶ εὐδοξώσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τε Κοινοῦ καὶ τῶν μετόχων.

Προκειμένου περὶ τοποθετήσεως κεφαλαίων, ἅτινα εἶνε καρπὸς πολλῶν κόπων καὶ προσπαθειῶν, καὶ προορίζονται ὅπως ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὸν κύριον αὐτῶν τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀσφαλῆ συντήρησιν, δικαίως ἐξεγείρεται σύντονος προσοχὴ καὶ διστακτικότης καὶ ὑπόνοιαι περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τῆς γονίμου καὶ ἐπωφελοῦς διαχειρίσεως αὐτῶν. Εἰς πάσας τὰς κοινωνίας, ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ἐπιχειρήσεων ἐγεννήθησαν φόβοι καὶ δισταγμοὶ οὐ μόνον παρὰ τοῖς κοινοῖς πολίταις ἀλλὰ καὶ παρὰ πεπειραμένοις καὶ διακεκριμένοις ἐπιχειρηματίαις.

Οὐδόλως ἄπορον, ἄρα, ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν ἡ μετατροπὴ τοῦ Ταμιευτηρίου «Ἡ Λευκωσία» εἰς Τράπεζαν ἐγέννησε πολλοὺς δισταγμοὺς πρὸς ἀγορὰν μετοχῶν τῆς Τραπέζης Κύπρου. Καθόσον γνωρίζομεν τοὺς δισταγμοὺς τούτους προκαλεῖ κυρίως ἡ τριακονταετὴς προθεσμία τῆς διαρκείας τῆς ἑταιρείας ταύτης, καθ' ἣν οἱ μέτοχοι, ὡς πιστεύουσιν οἱ πολλοὶ τούτων, δὲν θὰ δύνωνται νὰ διαθέτωσι κατὰ βούλησιν τὴν χρηματικὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν αὐτῶν πρὸς προβλεπομένας καὶ ἀπροβλέπτους ἀνάγκας αὐτῶν. Ὁ μὲν ἔχει νὰ προικίσῃ θυγατέρα ἢ θυγατέρας, ὁ δὲ νὰ ἐκπληρώσῃ ἀπροβλέπτους ὑποχρεώσεις, τρίτος δὲν θὰ εἶνε ἱκανὸς νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπροβλέπτου εὐκαιρίας ἀγοραπωλησίας, ἐξ ἧς θὰ εἶχε σημαντικὸν κέρδος, καὶ ἄλλοι ἄλλας ἐλπίδας καὶ προσδοκίας ὑποπτεύουσιν ὅτι θὰ ἐματαίου ἡ τριακονταετὴς διάρκεια τῆς μετοχῆς ἢ τῶν μετοχῶν αὐτῶν.

Ἐν πρώτοις οἱ δισταγμοὶ οὗτοι θὰ ἐξέλειπον ὁλοσχερῶς, ἐὰν οἱ μέτοχοι διέθετον οὐχὶ τὸ σημαντικώτερον μέρος τῆς χρηματικῆς περιουσίας αὐτῶν ἀλλὰ μικρὸν μόνον μέρος αὐτῆς, καὶ τοῦτο γίνεται εἰς πάσας τὰς ἀνωνύμους ἑταιρείας, δι' ὧν αἱ εὐθύναι τῶν μεγάλων καὶ δαπανηρῶν ἐπιχειρήσεων καταμερίζονται εἰς πλείστους ὅσους, ὥστε καὶ ἐν περιπτώσει καταστροφῆς τῆς ἐπιχειρήσεως οἱ μέτοχοι νὰ μὴ παρασυρθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἐὰν ὅμως ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχῃ πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς ἐπικερδοῦς δράσεως αὐτῆς ἐν τῇ νήσῳ, πάντες οἱ φόβοι καὶ οἱ δισταγμοὶ τῶν μετόχων εἶνε μάταιοι, διότι αἱ ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν μετοχαὶ θὰ ἔχωσι πάντοτε τὴν ἀρχικὴν χρηματικὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἠυξημένην μάλιστα κατὰ λόγον τῶν μερισμάτων ἅτινα θὰ ἀπολαμβάνωσιν αὐταὶ ἐκ τῶν κερδῶν τῆς Τραπέζης. Ὑπὸ ταύτας συνθήκας αἱ μεταχαὶ θὰ ἰσοδυναμῶσι πρὸς χρυσίον καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ θὰ κυκλοφορῶσιν ὡς ἰσότιμοι πρὸς αὐτό, διότι πολλοὶ πάντοτε ὑπάρχουσιν οἱ ἐπιζητοῦντες τὴν ἀπόκτησιν τίτλων προσοδοφόρων καὶ ἀσφαλῶν ἀντὶ ἐπιχειρήσεων ἀμφιβόλων καὶ ἀγνώστων.

Ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἤθελον διαθέσει σημαντικὸν μέρος τῶν ἀποταμιευμάτων αὐτῶν εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου δυνάμει τοῦ Καταστατικοῦ δύνανται νὰ ἀναλάβωσι ἐν πάσῃ ὥρᾳ τὰ 3/4 αὐτῶν, πρὸς τῇ προτιμήσει τούτων περὶ τὸν δανεισμὸν παρὰ τῆς Τραπέζης ταύτης.

Παρ' ἄλλοις γεννᾶται ἡ ἔνστασις κατὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ μερίσματος εἰς 8 ο/ο καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ τῶν κερδῶν 10 ο/ο πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου. Ὁ περιορισμὸς τοῦ μερίσματος εἰς 8 ο/ο ἐπεβλήθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς πρόληψιν δήθεν τοκογλυφικοῦ δανεισμοῦ παρὰ τῆς Τραπέζης. Περιωρισμέναι μόνον καὶ συγκεχυμέναι οἰκονομικαὶ γνώσεις ὑπαγορεύουσι τοιούτους περιορισμούς κατὰ τοῦ ἀπαραβιάστου καθολικοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως καὶ τὴν ἐξαίρεσιν τῆς χρηματογορᾶς ἀπὸ τῶν διεπόντων πάσας τὰς ἄλλας ἐμπορικὰς πράξεις νόμων. Ἐντούτοις ἡ ἔνστασις αὕτη θεωρητικὴν μόνον δύναται νὰ ἔχῃ ἀξίαν, διότι κεφάλαια οὕτω ἠσφαλισμένα καὶ ἀποδίδοντα μέρισμα 8 % πρέπει βεβαίως νὰ ἱκανοποιῶσι τοὺς κ. κ. μετόχους. Ἐντούτοις πρὸς τῷ μερίσματι 8 % ἔχουσιν οἱ μέτοχοι ὑπὲρ τῶν μετοχῶν αὐτῶν τὸ τακτικὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ὅπερ ἐφόσον εἶνε πραγματικὸν καὶ δὲν συγκαλύπτει ἐλλείμματα δισδιάκριτα, αὐξανόμενον συνεπάγεται καὶ τὴν αὔξησιν τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐργασιῶν διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς πίστεως τῆς Τραπέζης παρὰ τῷ κοινῷ καὶ ἰδίᾳ παρὰ τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ.

Κατὰ τὸ γ' ἐδ. τοῦ 37 ἄρθρ. ἐν Κεφαλαίῳ Γ'. τὸ τυχὸν πλεονάζον μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ προειρημένου μερίσματος διατίθεται α') 50 % πρὸς σχηματισμὸν ἐκ τούτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ β'.) 50 % πρὸς σχηματισμὸν Ταμείου ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας. Κατὰ τοῦ τελευταίου τούτου φαίνεται ὅτι ἐγείρεται ἔνστασις καὶ ὑπόνοια ὅτι δήθεν σκοπεῖ εἰς προσωπικὴν ὠφέλειαν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης.

Ἐν πρώτοις ἂς εὔχωνται οἱ ἐνιστάμενοι ὅπως ὑπάρχωσι τοιαῦτα πλεονάσματα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν προηγουμένων μερισμάτων καὶ ὕστερον ἂς ἀναλογισθῶσιν ὅτι διὰ τῆς τελευταίας ταύτης μερίμνης ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης συνδέεται τοῦτο στενώτερον μετ' αὐτῆς καὶ διατίθεται συμπαθέστερον πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν μετόχων, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ σπουδαῖον παράγοντα προόδου. Ἐπὶ τούτοις ἐνθυμητέον ὅτι αἱ μεγάλαι Τράπεζαι ἐξασφαλίζουσιν εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῶν συντάξεις ἀσημαντικὰς, αἵτινες μετὰ θάνατον τῶν δικαιούχων μεταβιβάζονται εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ τούτων.

Οὐδεμία ἄρα τῶν ἐνστάσεων τούτων εἶνε δεδικαιολογημένη, πλὴν μιᾶς: ἂν ἡ **Τράπεζα Κύπρου** θὰ ἀποδειχθῇ ἀσφαλὴς καὶ ἐπωφελὴς ἐπιχείρησις καὶ τοὺς μετόχους αὐτῆς ὠφελοῦσα καὶ τὸ Κυπριακὸν Κοινὸν ἐνισχύουσα καὶ ἐνθαρρύνουσα εἰς τὴν ἐπιχειρηματικότητα καὶ τὴν ἀποταμίευσιν καὶ εἰς τὴν ἐμπορίαν τῆς Νήσου παρέχουσα τὴν φορὰν καὶ τὴν ταχύτητα, ὧν ἔχει αὐτὴ ἀνάγκην ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τε ἐμπορικοῦ κόσμου καὶ τῆς καθόλου πλουτοπαραγωγοῦ ἐργασίας ἐν τῇ Νήσῳ.

Οὕτω μεγάλην ἀποστολὴν ἔχουσα ἡ **Τράπεζα Κύπρου** ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ εἶνε ἄξια τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ὑποστηρίξεως πασῶν τῶν τάξεων ἐν τῷ τόπῳ, διότι εἰς πάσας ταύτας θὰ ἐκτείνεται ἡ ἀπὸ ταύτης κοινὴ ὠφέλεια, καὶ ὑπολείπεται νὰ δειχθῇ ὅτι κέκτηται αὕτη ἐν τῷ τόπῳ πάντα τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς δυνατὰς εὐκαιρίας πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ πλήρη εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

ΜΙΑ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΟΞΑ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ 6ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΓ. ΗΛΙΑ ΠΥΖΑΝΗΣ

[Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6,842 φύλλου τῆς ἀττικῆς «Πατρίδος» ἀναδημοσιεύομεν ζωηρὰν περιγραφὴν τῆς μάχης ἐν ᾗ ἡρωϊκῶς ἐπολέμησαν τρεῖς Κύπριοι ἐξ ὧν ὁ ἀείμνηστος Ζῶζος ἔπεσεν ἐνδόξως καὶ ὁ κ. Εὐάγγ. Χατζηϊωάννου ἐτρουματίσθη σοβαρῶς].

Ἡ μάχη τῆς 6ης Δεκεμβρίου παρὰ τὸν Προφήτην Ἠλίαν μᾶς ἐστοίχισε τὰ καλλίτερα παλληκάρια. Ὁ Νιοῦμπολδ, ὁ Σῶζος, ὁ Κυπραῖος, ὁ Λουκιανὸς καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς πολλὰ λεοντόκαρδα παιδιὰ ἔπεσαν κατ' αὐτήν. Ἀξίζει λοιπὸν τὸν κόπον νὰ τῆς γείνῃ μία ἰδιαιτέρα περιγραφή.

Ἀριστερὰ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, μέσα εἰς μίαν κοιλάδα, εἶχον παραταχθῇ ὁ τρίτος λόχος τοῦ συντάγματός μας ὑπὸ τὸν ὑπολοχαγὸν κ. Γιώτην καὶ εἰς οὐλαμὸς εὐζώνων. Ἡ κοιλὰς αὐτὴ εἶχε σχῆμα λεκάνης καὶ τὸ μὲν ἐμπροσθεν χεῖλος ἠπειλεῖτο ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, τὸ δὲ πρὸς τὸν Προφήτην Ἠλίαν κατέληγε μὲ μίαν ὁμαλὴν κλιτὺν εἰς τὴν πεδιάδα. Ἀριστερὰ ὑψοῦτο ἕνας λόφος, εἰς τὴν πλαγιὰν τοῦ ὁποίου, ὡς εἰς προηγούμενον φύλλον ἔγραψα, ἀνερριχήθη ὁ Νιοῦμπολδ διὰ νὰ εὕρῃ τὸν ἔνδοξον θάνατον.

Ἡ κοιλὰς κατελήφθη ἐξ ἐφόδου, τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησαν οἱ ἄνδρες μὲ μεγάλην ὁρμήν, ὄχι ὅμως χωρὶς ἀπωλείας. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκτυπήθη εἰς τὸ πόδι ὁ ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς κ. Γεώργιος Τράκας καὶ ἐφονεύθη ὁ λοχίας Λουκιανός, ὁ καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας εἰς τὸ σχολεῖον τῶν ὑπαξιωματικῶν, ὁ ὁποῖος ἐπροτίμα νὰ πολεμῇ ὄρθιος, «διὰ νὰ τρώγῃ περισσότερα σκυλλιά», ὅπως ἔλεγεν.

Ὀλίγον δεξιώτερα καὶ ὀπίσω ὑπεστήριζε μίαν καλὴν θέσιν ἡ διμοιρία τοῦ ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Ν. Οἰκονομάκη.

Τὰ ἐχθρικὰ πυροβόλα ἐξηκολούθουν νὰ μαίνωνται, χωρὶς ὅμως πλέον νὰ θερίζουν, διότι οἱ ἄνδρες εἶχον πέσει πρηνεῖς καὶ ἐπροφυλάσσοντο ἀπὸ τοὺς ὀξεῖς βράχους τῆς κλιτύος.

Ἡ κύκλωσις.

Οἱ Τοῦρκοι ἐν τούτοις εἶχαν ἀπόφασιν νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς ἰδικούς μας ἀπὸ τὴν πλεονεκτικὴν ἐκείνην θέσιν. Ἔβλεπαν ὅτι μία ἀντεπίθεσίς των κατὰ μέτωπον ἐκ τοῦ ὑψώματος, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ κατεῖχον ἐμπρός, δὲν παρεῖχε πολλὰς ἐγγυήσεις ἐπιτυχίας. Καὶ ἀπεφάσισαν κύκλωσιν.

Κανεὶς δὲν ἐπίστευεν ὅτι ἀπὸ τὰ δεξιά, ὅπου ἥπλωτο ὁ κάμπος, οἱ Τοῦρκοι μετὰ τόσην πανωλεθρίαν ποῦ εἶχαν ὑποστῇ θὰ ἐπεχείρουν κύκλωσιν, καὶ δι' αὐτὸ δὲν εἶχε δοθῇ μεγάλη σημασία εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἡ προσοχὴ ὅλη ἦτο ἐστραμμένη πρὸς τὸ ὕψωμα, τὸ ὁποῖον κατεῖχεν ὁ ἐχθρός.

Τὸν κίνδυνον ἀνήγγειλεν ἕνας στρατιώτης, ὁ ὁποῖος εὑρέθη πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος.

— Μᾶς κυκλώνουν, ἐφώναξε πρὸς τὸν λοχαγόν του.

— Ἀπὸ ποῦ μωρέ;

— Ἀπὸ τὰ δεξιά.

Μία πρόχειρος ἀναγνώρισις ἐπεβεβαίωσε τὸν κίνδυνον. Καὶ ἀναλάμπει ἀμέσως ἡ αὐτοβουλία. Δὲν εἶχε προφθάσει ὁ κ. Γιώτης νὰ δώσῃ διαταγὰς καὶ δεκαπέντε στρα[τιῶται], ἐν οἷς ὁ ἐθελοντὴς Χατζη[ϊω]άννου, βουλευτὴς Κύπρου, ὁ Π[απ]απάνος, δικηγόρος Ἀθηνῶν, ὁ [illegible] Καμπᾶς καὶ ὁ Συνοδινός, ὁ [illegible]ροσφιλέστατος ἀκόλουθος τοῦ κ. Γ[ιώ]του, ἔτρεξαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ κινδύνου. Εἶχαν σκαρφαλώσει ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀντελήφθησαν ἕνα λόχον Τούρκων πλησιάζοντα πρὸς τὸ μέρος των. Οἱ δεκαπέντε στρατιῶται ὄρθιοι ἀρχίζουν ταχὺ καὶ εὔστοχον πῦρ κατὰ τῶν Τούρκων. Τοὺς ἐξάλισαν ἀμέσως. Ἴσως νὰ μὴ ἐφαντάζοντο εἰς τοὺς ὡραίους ὑπολογισμούς των τέτοιον αἰφνιδιασμόν. Οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν νὰ πίπτουν ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον. Ὁ κ. Γιώτης προσεῖχεν εἰς τὴν κατὰ μέτωπον ἐπίθεσιν τοῦ ἐχθροῦ. Τὴν ματαίωσιν τῆς κυκλώσεως εἶχεν ἐμπιστευθῇ εἰς τὰ δεκαπέντε ἐκεῖνα παλληκάρια. Ἐνεψύχου τοὺς στρατιώτας του μὲ χίλια λόγια καὶ ἐπευφήμει τὴν ἀνδρείαν των. Οἱ Τοῦρκοι ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισαν τὴν ἀντεπίθεσιν ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο. Τὰ πυροβόλα τους ὑπεστήριζον καλά, ἀλλὰ καὶ τὰ μάνλιχερ τῶν ἰδικῶν μας τοὺς ἐθέριζαν καλλίτερα.

Ἕνας λεβέντης εὔζωνος γέρνει εἰς τὸ πρόχωμά του νεκρός.

— Ἀδερφούλη μου τί σοῦκαναν τὰ σκυλλιά, φωνάζει ἕνας ἄλλος εὔζωνος δίπλα του.

Ἦτο πραγματικῶς ἀδελφός του καὶ τοῦ εἶχε ριχθῇ εἰς τὸν λαιμὸν μὲ δάκρυα.

— Ἐκδικήσου τον, τοῦ φωνάζει ὁ κ. Γιώτης.

Καὶ ρίχνεται σὰν μανιασμένος ὁ ἀδελφὸς τοῦ φονευθέντος κατὰ τῶν ἐπιτιθεμένων, διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ δυστυχῶς ὀπίσω.

Ἡ φωνὴ τοῦ Σώζου.

Τὸ ντουφεκίδι εἶχεν ἀνάψει στὰ γερά. Ὁ κ. Γιώτης ἦτο τρελλὰ ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τῶν στρατιωτῶν του.

— Μπράβο σας, παιδιά, ἐφώναζε.

— Ἀκόμα λίγο καὶ τοὺς φάγαμε.

Δίπλα του ἐπολεμοῦσε κάποιος στρατιώτης ὄρθιος. Κάθε τόσον ἐφώναζε τοῦ κ. Γιώτη:

— Κύριε λοχαγὲ τὸν ἐκτύπησα, κι' αὐτόν.

— Νὰ κυττάξτε, κύριε λοχαγέ, πῶς θὰ τὴν φάγῃ.

— Ὡς τώρα τέσσαρες ἔχω κτυπήσει. Σᾶς ὁρκίζομαι, κύριε λοχαγέ, τέσσαρες.

Καὶ διαρκῶς ἐπεκαλεῖτο τὴν προσοχὴν τοῦ λοχαγοῦ του εἰς τὰς ἐπιτυχίας του. **Ἦτο ὁ Σῶζος.** Εἶχε ταχθῇ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ λοχαγοῦ του καὶ ἐπολέμει σὰν ἀληθινὸς ἥρως. Ὀλίγον παρακάτω ἔπιπτεν ὁ Κυπραῖος. Ὁ λοχαγὸς ἀντελήφθη μὲ πολλήν του θλῖψιν τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἐταράχθηκεν ὅμως ὅταν ἔπαυσε ν' ἀκούῃ τὴν φωνὴν τοῦ Σώζου. Στρέφει πρὸς τὸ μέρος του καὶ τὸν βλέπει νεκρόν. Τὸν πλησιάζει καὶ τὸν φιλεῖ εἰς τὸ μέτωπον, ἐκεῖ ἀκριβῶς ποῦ ἡ Δόξα ἀπέθετε τὸν κότινόν της.

Ὁ κ. Γιώτης μετ' ὀλίγον ἐτραυματίσθη ἐλαφρὰ εἰς τὸ μάγουλον, χωρὶς νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ τοῦτο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν του.

Εἰς τὰ δεξιά.

Ἀλλ' ἐνῷ συνέβαινον αὐτὰ εἰς τὸ μέτωπον, ἐθριάμβευον εἰς ἡρωϊσμὸν τὰ δεκαπέντε παλληκάρια μὲ τὸν **Χατζηϊωάννου** καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τὰ δεξιά. Ὅταν οἱ στρατιῶται αὐτοὶ ἀντελήφθησαν ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἰς τὰ πυρά των ἀνεχαιτίσθησαν, ὥρμησαν κατ' ἐπάνω των μὲ φωνὰς καὶ τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγήν. Δὲν ἤθελαν ὅμως ν' ἀφήσουν κανένα νὰ γυρίσῃ ὀπίσω ζωντανὸς καὶ ἐπυροβόλουν ἀκατάπαυστα. Δὲν ἱκανοποιήθησαν ἐντελῶς. Ἕνας κατώρθωσε νὰ τοὺς ξεφύγῃ μὲ τοὺς ἑλιγμοὺς ποῦ ἔκαμεν εἰς τὴν φυγήν του. Οἱ ἄλλοι ἔμειναν εἰς τὸν τόπον.

Τὰ πολυβόλα.

Ἡ καταδίωξις ὅμως εἶχε παρασύρει τοὺς δεκαπέντε στρατιώτας πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος κατεῖχε τὸ ἀπέναντι ὕψωμα. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω τοὺς ἀρχίζουν τὰ πολυβόλα. Οἱ ἀνδραγαθήσαντες ἀντελήφθησαν πλέον ὅτι εἶχον ἀπομακρυνθῆ πολὺ ἀπὸ τὸν λόχον καὶ εἶχον ἐκτεθῆ. Φαντασθῆτε ὅτι ἐξωλόθρευσαν τοὺς Τούρκους μέσα εἰς τὴν πεδιάδα. Ἐνόησαν ὅτι ἦτο ἄσκοπος ἡ προχώρησίς των καὶ ἐγύρισαν γρήγορα ὀπίσω. Ὁ Συνοδινὸς εἶχε δεχθῆ δύο σφαίρας τοῦ πολυβόλου, μίαν εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ δευτέραν εἰς τὸν ἀριστερὸν πόδα.

— Ἐλᾶτε πάρτε με, ἐφώναξεν.

Οἱ συνάδελφοί του δὲν ἤθελαν νὰ τὸν ἐγκαταλείψουν καὶ ἐστάθηκαν νὰ τὸν πάρουν. Ἀλλὰ τὰ πολυβόλα δὲν ἔπαυσαν. Ὁ Συνοδινὸς ἐσύρθη καὶ ἔπεσε πίσω ἀπὸ ἕνα βράχον διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὰ πολυβόλα.

— Στάσου ἐκεῖ τοῦ ἐφώναξαν οἱ ἄλλοι, μὴ κουνιέσαι.

Τὸ Μπιζάνι.

Ὁ Συνοδινὸς ἐστάθηκεν, οἱ ἄλλοι ἔπεσαν πρηνεῖς καὶ τὰ ἐχθρικὰ πολυβόλα ἔπαυσαν νὰ βάλλουν κατ' ἐπάνω των. Τότε ἤρχισαν αἱ ὀβίδες τοῦ Μπιζανίου νὰ διευθύνωνται πρὸς τὸ μέρος των.

Κατ' ἀρχὰς ἠπείλησαν τὸν Συνοδινὸν ποῦ ἦτο χαμηλότερα καὶ κατόπιν ἤρχισαν νὰ ἐκρηγνύωνται ὑψηλότερα. Ὁ Χατζηϊωάννου εἶχε δύο φροντίδας. Μίαν νὰ παρακολουθῇ τὴν τύχην τοῦ Συνοδινοῦ καὶ ἄλλην νὰ παρατηρῇ πρὸς τὸ Μπιζάνι τὰς λάμψεις τῶν τηλεβόλων. Ἀτυχῶς μία ὀβὶς τὸν ἔκαμε νὰ παραιτηθῇ καὶ τῶν δύο φροντίδων. Χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ εὑρέθη δύο μέτρα μακρὰν ἀπὸ τὴν θέσιν του. Τὸν ἐφαντάσθησαν σκοτωμένον καὶ ἐσταυροκοπήθησαν ὅλοι ἀπὸ χαρὰν ὅταν τὸν εἶδαν νὰ τιναχθῇ ὄρθιος μέσα ἀπὸ ἕνα σύννεφο σκόνης καὶ νὰ σφουγγίζῃ τὰ μάτια του. Ἀπὸ τὸ στόμα του ἔτρεχεν ἀκατάσχετον τὸ αἷμα.

— Πάρτε τον γρήγορα κάτω, φωνάζει ὁ κ. Γιώτης.

Θραῦσμα ὀβίδος τὸν εἶχεν εὕρει εἰς τὸ στόμα, τοῦ ἔκοψε τὸ ἄνω χεῖλος καὶ τοῦ ἐπέταξεν ὅλα τὰ μπροστινὰ δόντια. Ὁ Χατζηϊωάννου δὲν ἐσκέφθη τόσον τὴν θέσιν του, ὅσον τὸ ὅπλον του. Μὲ νοήματα ἔδειξεν εἰς τοὺς στρατιώτας ὅτι δὲν ἤθελε νὰ τὸν πάρουν χωρὶς αὐτό. Τὸ χατῆρί του ἐγίνηκε καὶ ὁ Χατζηϊωάννου ἐτράβηξε πρὸς τὸ χειρουργεῖον, δίχως ὅμως ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν ἀχώριστόν του σύντροφον, τὸν Σῶζον, τὸ «γειά σου ἀθάνατε Βαγγέλη», ποῦ συνήθιζε νὰ τοῦ λέγῃ. Ἄλλοι στρατιῶται ἔτρεξαν καὶ ἐπῆραν τὸν Συνοδινὸν καὶ ἄλλους λαβωμένους.

Μὲ τὸν τραυματισμὸν τοῦ Χατζηϊωάννου ἡ Κυπριακὴ τριὰς τοῦ συντάγματός μας—αὐτός, ὁ Σῶζος καὶ ὁ Κυπραῖος—ἐπλήρωσαν εἰς αἷμα καὶ ζωὴν ἕνα ἱερὸν φόρον εἰς τὴν Πατρίδα.

Ἀπὸ τὴν κορυφήν.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτὰ τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῆς μάχης ἐκείνης. Ἀπὸ μίαν κορυφὴν ἑνὸς διπλανοῦ λόφου ἕνας στρατιώτης εἶχε βγάλει τὸ ἀμπέχωνόν του, εἶχε βάλει ἐμπρὸς τὸν γυλιὸν καὶ ἐπολεμοῦσε κατὰ τῶν ἐπερχομένων Τούρκων, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν βροχὴν τῶν σφαιρῶν καὶ τὴν χάλαζαν τῶν ὀβίδων ποῦ ἔπεφταν γύρω του. Αὐτὸς ὁ στρατιώτης δὲν εἶνε ἄγνωστος εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Εἶνε ὁ δικηγόρος Γλυκοφρύδης, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν μάχην ἐκείνην ἐπέδειξεν ὅλως ἀσυνήθη ἡρωϊσμόν. Σφαῖραι καὶ ὀβίδες ἐσεβάσθησαν τὴν ζωήν του καὶ ὁ Γλυκοφρύδης εἰς τὸ τέλος τῆς μάχης ἔμεινεν ἄθικτος.

Οὔτε τὸ Μπιζάνι, οὔτε αἱ ἀλλεπάλληλοι τῶν Τούρκων ἔφοδοι ἴσχυσαν νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς ἥρωας ἀπὸ τὰς θέσεις των. Ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Γιώτης ἔλαβε δύο σφαίρας, ὁ λόχος του ὑπέστη ἀπωλείας, ἀλλ' ὁ Προφήτης Ἠλίας δὲν ἔπεσεν.

Εἷς τραυματίας.

Κ. ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΝ ΒΑΤΥΛΗ

Ὁ κ. Κ. Θεστορίδης Ἰατρός, ὑπηρέτησεν ὡς βοηθὸς ἐπὶ διετίαν εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν», διωρίσθη δὲ ἰατρὸς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς Χαλκίδα καὶ εἶτα εἰς Θεσσαλονίκην κατὰ τὸν πόλεμον. Ἄρτι ἐπανελθὼν ἐξ Ἑλλάδος ἐγκατέστη ἐν Βατύλῃ ὅπου προσφέρει τὰς ἐπιστημονικὰς ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς δεομένους αὐτῶν.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΒΑΓΔΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ ἀνατροπὴ τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, γράφει ἡ εἰκονογραφημένη λονδινεία ἐφημερὶς «Σφαῖρα» (*Sphere*), προώρισται τάχιον ἢ βράδιον νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης καὶ τῆς θέσεως τῆς Γερμανίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ. Τῷόντι, πρὸς ἔκπληξιν πολλῶν πολιτικῶν, ἡ Γερμανία πολὺ ὀλίγα εἶπε περὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ τολμήματος αὐτῆς ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, καίτοι εἶνε δύσκολον νὰ ἴδωμεν ἐπὶ πόσον ἡ σιωπὴ αὕτη δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐνώπιον τῶν σοβαρῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων ἅτινα κατ' ἀνάγκην θὰ ἐγερθῶσιν ἐν τῷ προσεχεῖ μέλλοντι.

Ἔπειτα τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ γραμμαὶ ἔχουσιν ἤδη στρωθῇ ἐπιτυχῶς ἀπὸ Χαλεπίου πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τοῦ Εὐφράτου καὶ πολὺ ταχέως θὰ δύναταί τις νὰ ταξειδεύῃ σιδηροδρομικῶς εἰς τὴν ἀρχαίαν Νινευὴ καὶ εἰς τὰς καθηγιασμένας πόλεις τῆς Παλαιστίνης, πάνυ ἐγκαίρως ἄγει εἰς τὸ τολμηρὸν τοῦτο σχέδιον. Τῇ στιγμῇ ταύτῃ στρατιὰ 72,000 ἀνδρῶν ἐργάζονται εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους δεκαοκτὼ μῆνας ὑπέρογκον ἔργον συνετελέσθη. Τὸ Χαλέπιον εἰς τὴν βόρειον Συρίαν εἶχε μετατραπεῖ εἰς μέγα σιδηροδρομικὸν κέντρον· ὄντως, κεῖται τοῦτο ἐπὶ τῆς κυρίας βάσεως τῶν ἐργασιῶν καὶ ὑπερμεγέθεις ποσότητες σιδηροδρομικοῦ ὑλικοῦ εἶχον συσσωρευθῇ ἐκεῖ. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1912 οἱ Γερμανοὶ ἔλαβον ἐκχώρησιν παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Ἰκονίου, τοῦ πέρατος (*terminus*) τοῦ Ἀνατολικοῦ Σιδηροδρόμου, μέχρι τοῦ Περσικοῦ κόλπου, εἰς ἀπόστασιν 1400 μιλλίων. Τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐγένετο ἔναρξις, καίτοι ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1904 μέχρι τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τοῦ 1909 οὐδὲ ὑάρδα χάλυβος εἶχε στρωθῇ· οὐδ' ὅλως εἶχε πέσει ἡ σκαπάνη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἐγένετο ἕνεκα τοῦ ζητήματος τῶν ἐγγυήσεων, ἃς ἐζήτει ἡ Γερμανία λόγῳ τῆς ὑπερόγκου δαπάνης ὅπως ἀναρριχηθῇ ἡ γραμμὴ ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ταύρου.

Μέχρι τούτου τὸ συνδικᾶτον τῆς κατασκευῆς ἔλαβε £10,000,000. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐλήφθη διὰ δανείων συνομολογηθέντων ἐν Βερολίνῳ.

Ἡ Ὀθωμ. Κυβέρνησις παρέχει ἀσφάλειαν διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἀνέλαβε νὰ πληρώνῃ τόκον δι' αὐτὸ καὶ ἐν τέλει νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτόν. Ὑπεχρεώθη ὡσαύτως νὰ παρέχῃ ἐγγυήσεις δι' ἓν ἄλλο δάνειον £10,000,000 τὸ ὁποῖον θὰ χρειασθῇ ἵνα ἐκτείνωσι τὰ ἐλάσματα μέχρι Βαγδάτης. Μετὰ κενοῦ θησαυροφυλακίου ἕνεκα τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου εἶνε δύσκολον νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ δυνηθῇ ἡ Τουρκία νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς οἰκονομικὰς ταύτας ὑποχρεώσεις μετὰ τοῦ ἀποτελέσματος πιθανῶς ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἐπιτηρῇ ὁλόκληρον τὴν σιδηροδρομικὴν ὁδόν, μέχρισοῦ ἡ Τουρκία περιέλθῃ εἰς θέσιν νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ πᾶσα καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως χωρήσῃ τὸ ἔργον πρὸς τὰ πρόσω. Ἡ ἐπιχείρησις δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα διακεκριμένα τμήματα, τὸ πρῶτον ἐκτείνεται ἀπὸ Ἰκονίου εἰς Ἄδανα, τὸ δεύτερον ἀπὸ Ἀδάνων εἰς Χαλέπιον, τὸ τρίτον ἀπὸ Χαλεπίου εἰς Μοσούλην ἐπὶ τοῦ Τίγρητος καὶ τὸ τέταρτον ἀπὸ Μοσούλης εἰς Βαγδάτην ἐνῷ ἡ Βρεττανία, ἥτις ὡς εἰκὸς προσέβλεπε δυσμενῶς τὸ σχέδιον, ὡς ἔσχατον σκοπὸν ἔχει νὰ φράξῃ τὸν Περσικὸν Κόλπον, ὅπου ἡ Βρεττανικὴ ἐπιρροὴ ἐγένετο πάντοτε ὑπερτάτη, καὶ ἠρκέσθη προσωρινῶς εἰς διαρρύθμισιν καθ' ἣν ἡ γραμμὴ ἀπὸ Βαγδάτης μέχρι τοῦ Κόλπου θὰ κατασκευασθῇ ὑπὸ Βρεττανικῆς Ἑταιρείας καὶ ἡ διαχείρισίς του θὰ εἶναι διεθνής.

Ἡ Ἀλεξανδρέττα (Ἀλεξάνδρεια ἐπὶ Ὀρόντῃ) κειμένη κατὰ τὴν ἄκραν βορειοανατολικὴν γωνίαν τῆς ἀνατολ. Μεσογείου μελετᾶται ὅπως ἀποβῇ ὁ λιμὴν τοῦ Σιδηροδρόμου Βαγδάτης: Πρὸ δώδεκα μηνῶν οἱ Γερμανοὶ εἶχον σωρεύσει ἐκεῖ σημαντικὸν ὑλικὸν πρὸς κατασκευήν, ὡς ἐλέγετο, τεχνητοῦ λιμένος. Ἤρξαντο προσέτι νὰ στρώνωσιν ἐλάσματα σιδηρᾶ πρὸς τὸ Χαλέπιον, ἀλλ' αἴφνης ἀνεστάλη ἡ ἐργασία αὕτη. Διάφοροι τοπικοὶ λόγοι προεβλήθησαν ἐπὶ τούτῳ, φαίνεται ὅμως ὅτι κάτι εἶπεν ἡ Ἀγγλία καὶ μέχρι οὗ λάβῃ ἀπάντησιν ἱκανοποιητικὴν ἡ ἐργασία ἀνεστάλη.

Τὸ Χαλέπιον ἀναμφιβόλως θὰ καταστῇ εἷς τῶν κυρίων συνδέσμων τοῦ σιδηροδρόμου τούτου. Ταχέως θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνέγερσις τοῦ μεγάλου σταθμοῦ. Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ δαπανηθῶσι Τ. Λ. 1,000,000, θὰ γένηται βεβαίως οὗτος οἰκοδόμημα περίφημον. Ἁμαξοστοιχίαι φορτωμέναι ξυλείαν κινοῦνται πρὸς τὸν Εὐφράτην πρὸς πῆξιν προσωρινῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ ποταμοῦ, ὥστε τὰ ἐλάσματα νὰ στρωθῶσιν ὡς τάχιστα μέχρι Μοσούλης. Ἡ προσωρινὴ αὕτη γέφυρα ἐπὶ τοῦ Τίγρητος θ' ἀντικατασταθῇ ἐν τέλει ὑπὸ μονίμου ἐκ σιδήρου καὶ χάλυβος ἡ κατασκευὴ δὲ ταύτης θὰ διαρκέσῃ τρία ἔτη.

Ἀνεξαρτήτως ὅλης τῆς πολιτικῆς σημασίας τῆς τολμηρᾶς ταύτης ἐπιχειρήσεως, ἥτις θὰ θέσῃ τὸν Βόσπορον εἰς ἄμεσον σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, ἐνέχει αὕτη καὶ μεγάλην ρωμαντικότητα, διότι θὰ συνδέσῃ τὴν Εὐρώπην μετὰ τῆς Παλαιστίνης διὰ σιδηροδρόμου. Ἤδη ἡ γραμμὴ ἀπὸ Χαϊδὰρ Πασᾶ, ἀσιατικοῦ προαστείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῆς νοτίας πλευρᾶς τοῦ πορθμοῦ, ὅθεν ἄρχεται ὁ σιδηρόδρομος, ἔφθασεν εἰς σημεῖον 180 μίλλια ἀπέχον τοῦ Κιλλίς, ἐνῷ ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης θέσεως τὰ ἐλάσματα ἐστρώθησαν μέχρι Χαλεπίου καὶ ἐντεῦθεν πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τοῦ Εὐφράτου. Τὸ Χαλέπιον εἶνε ἤδη ἡνωμένον μετὰ τῆς Δαμασκοῦ καὶ τοῦ Σιδηροδρόμου Μέκκας. Ὅταν ζευχθῇ ὁ Βόσπορος διὰ γεφύρας, ὡς ὑπηνίξαντο ἤδη αἱ ἀρχαὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ Τουρκικὴ πρωτεύουσα θὰ συγκοινωνῇ ἀπ' εὐθείας σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Δαμασκοῦ καὶ τῆς Μεδίνας καὶ μετὰ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης. Ὅταν, ὡς μελετᾶται, γένηται διακλάδωσις ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἀφουλλὲ (*Afuleh*) ἡ Ἁγία Πόλις θὰ συνδεθῇ σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς ὁδοῦ εἰς Χετζὰζ καὶ θὰ δύναταί τις νὰ ταξειδεύῃ ἐκ παντὸς μεγάλου σιδηροδρομικοῦ κέντρου πρὸς τὴν Ἁγίαν Πόλιν.

Ὄντως, οὐδεὶς σιδηρόδρομος διέρχεται τόσας ἱστορικὰς χώρας, ὡς ὁ τῆς Βαγδάτης. Δύο σπουδαῖοι σταθμοὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ εἶνε τὸ Ἰκόνιον καὶ ἡ Ταρσός. Τὸ πρῶτον φημίζεται ὅτι εἶνε ἡ πρώτη ἀναδύσασα χώρα ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐδέξατο δὶς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐνῷ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐγεννήθη ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ὑπερβᾶσα τὸν Εὐφράτην ἡ γραμμὴ διατρέχει τὸ Χαρὰν, ὅθεν ὁ Ἀβραὰμ ἐξεκίνησε διὰ τὴν Χαναάν, ἐνῷ ἡ Μοσούλη ἐπὶ τοῦ Τίγρητος ἐξῆλθεν ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Νινευῆς, ἀκριβῶς δὲ κάτωθεν τῆς Βαγδάτης ὁ σιδηρόδρομος θὰ διέλθῃ ἐγγύτατα τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Βαβυλῶνος. Ἡ χώρα αὕτη σημειοῖ τὴν φημιζομένην τοποθεσίαν τοῦ Κήπου τῆς Ἐδέμ.

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1911-1912

(Συνέχεια).

Δύο νέαι ὑποδειγματικαὶ ἄμπελοι συνεστήθησαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πάφου εἰς γαίας ἰδιωτῶν, αἵτινες προσεφέρθησαν πρὸς τὸν σκοπόν. Ἡ γῆ παρεσκευάσθη δι' ἄμπελον κατὰ σύστημα εὐρωπαϊκὸν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐπιστάτου καὶ ἐφυτεύθη διὰ ἐκλεκτῶν κλημάτων. Ἡ ἐργασία παρηκολουθήθη μετὰ διαφέροντος ὑπὸ τῶν γειτόνων ἀμπελοκτημόνων, ὧν πολλοὶ ἔκτοτε ἐφύτευσαν νέας ἀμπέλους εἰς τὰς γαίας αὐτῶν καθ' ὅμοιον τρόπον.

Δοκιμαὶ βάμβακος εἰς μικρὰν κλίμακα ἐξηκολούθησαν ἐν τῷ πειραματικῷ κήπῳ Λευκωσίας διὰ σπόρου τῆς Νήσου, *Truitt's Big Boll*, *Culpepper Big Boll*, καὶ *Allen's Long Staple*. Ὁ πρῶτος κατονομασθεὶς ἀπέδωκε πάλιν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, καίτοι ἡ ἀρίστη ἀπόδοσις ἐδόθη παρὰ τοῦ *Truitt's Big Boll*. Ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει αἱ διάφοροι ποικιλίαι ἐσπάρησαν εἰς χωριστὰ τεμάχια γῆς καὶ ἐφηρμόσθησαν χημικὰ λιπάσματα, ἐν δὲ τεμάχιον ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀφέθη ἄνευ λιπάσματος. Τὸ λελιπασμένον τεμάχιον ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει ἀντετίθετο λίαν εὐνοϊκῶς πρὸς τὰ ἀλίπαστα τοιαῦτα καὶ προσείλκυσαν τὴν προσοχὴν πολλῶν ἐπισκεπτῶν εἰς τὸν κῆπον. Ἡ διὰ βάμβακος σπαρεῖσα ἔκτασις ὑπὸ ἰδιωτῶν ηὐξήθη σημαντικῶς καὶ ποσότης σπόρου Αἰγυπτιακοῦ εἰσήχθη καὶ διετέθη εἰς ἐγχωρίους καλλιεργητάς.

Ἡ διδασκαλία τῆς καλαθοπλεκτικῆς ἐξηκολούθησε καὶ πολλὰ νέα σχέδια κατεσκευάσθησαν.

Περὶ τὰς 15,000 κλάδους λύγου εἰσήχθησαν καὶ ἐφυτεύθησαν εἰς διαφόρους Κυβερνητικοὺς κήπους.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Τὸ μῆκος τῆς λειτουργούσης γραμμῆς ἦτο ὅσον καὶ τὸ προηγούμενον ἔτος, 61 μίλλια ἀγγλικά· τὸ μῆκος τῆς συντηρουμένης (μετὰ τῶν πλαγίων γραμμῶν) εἶνε 65 μίλλια καὶ 1881 ὑάρδαι.

Αἱ ἀκαθάριστοι πρόσοδοι τοῦ ἔτους ἀνῆλθον εἰς £11,407 καὶ αἱ δαπάναι τῆς λειτουργίας του περὶ τὰς £4,663, τοῦ ἑκατοστιαίου τῶν δαπανῶν ὑπὲρ τὰ ἔσοδα τῶν ἀποδοχῶν ὄντος 2. 24 ἀπέναντι ἑκατοστιαίου τὸ προηγούμενον ἔτος 17. 67.

Ὑπῆρξεν ἐλαφρὰ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιβατῶν:

1,288 Α' θέσεως.
8,883 Β' »
117,054 Γ' »
127,225 πασῶν τῶν θέσεων
ἀπέναντι τῶν τοῦ 1910—11
908 Α' θέσεως
7,767 Β' »
110,870 Γ' »
118,545 πασῶν τῶν θέσεων.

Ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ ὑπὸ θεώρησιν ἔτος ηὐξήθη κατὰ 3,001 τον. διότι ἀνῆλθον ταῦτα εἰς 29611 τον. ἔναντι 26,610 τον. τῷ 1910—11. Ἡ πρόσοδος ἀπὸ τῆς πηγῆς ταύτης ἀνῆλθεν εἰς £5030 ἔναντι £4590 τῷ 1910—11.

Ἡ λειτουργοῦσα γραμμὴ οὐδὲν ὑπέστη δυστύχημα, ἕνεκεν ὅμως τῆς ἐκτροχιάσεως τοῦ αὐτοκινήτου τῆς ἐπιθεωρήσεως τὴν νύκτα τῆς 17)30 Σβρίου μηχανικός τις ὑπηρετῶν εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ σιδηροδρόμου ἐφονεύθη.

ΤΑ ΔΑΣΗ

Κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος τὸ Δασονομεῖον ἀπησχόλησεν 183 ἄνδρας γυναῖκας καὶ παῖδας καθ' ἑκάστην ἐπὶ 300 ἡμέρας.

Ἐγένετο αὔξησις ἐσόδων £1,442 ἢ 28,84% ἐπὶ τοῦ προηγηθέντος ἔτους τοῦ συνόλου τῶν προσόδων ὄντος £6,443 13-2 ἔναντι £5,000-18-4 τοῦ π. ἔτους.

Τὰ πριονιστήρια Ἁγιᾶς καὶ Ἀππίδες ἤρξαντο ἐργαζόμενα τῇ 17)30 Ἰουνίου καὶ ἔπαυσαν τῇ 22)4 Νβρίου 1911. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὸ σύνολον τῶν κατεργασθέντων ξύλων ἀνῆλθεν:

Ἁγιὰ 9177 κυβ. ποδ.
Ἀππίδες 7070 » »
16,247 » »

Ἡ τιμὴ πωλήσεως τῆς ξυλείας ταύτης ἥτις ἐλήφθη ὡς ἡ ἀρχικὴ ἀξία, ἀνῆλθεν, εἰς Ἁγιὰν £486-14-7, εἰς Ἀππίδας £356-0-8 1/2. Ἅπασαι αἱ ὑλοτομηθεῖσαι ἐκτάσεις ἐσπάρησαν εἰς Ἁγιὰν καὶ Ἀππίδες πάλιν διὰ σπόρου πεύκης καὶ κυπαρίσσου.

Ἡ δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς £472-15-6 ἀφίνουσα κέρδος £370-0-5.

Πρὸς τῇ ἄνωθι ξυλείᾳ τὰ κάτωθι κατεσκευάσθησαν ἐπὶ συμβολαίῳ, τῶν πτύων καὶ τινων ἀρτοφόρων κατασκευασθεισῶν ἀπὸ ξυλείας ἥτις ἄλλως θὰ ἦτο ἄχρηστος.

Πτύα	5,859
Ζυγοὶ	300
Ἀρτοφόροι (κουπποσάνιδα)	148
Σκάφαι	217
Στυλεοὶ	300

ἀντὶ δαπάνης £81, ἀξία £366, κέρδος 285.

Αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τῶν πωλήσεων ξυλείας ἀνῆλθον εἰς £5,079. 5. 2 ἔναντι £3,592 τῷ 1910-11. Ἡ αὔξησις ὀφείλεται εἰς μεγαλειτέραν ζήτησιν συνεπείᾳ καλλιτέρου γεωργ. ἔτους.

Αἱ δαπάναι δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐγένοντο £2,806. 9. 8 καὶ αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ πωλήσεων £5,079. 5. 2, ἐμφαίνουσαι κέρδος £2,272. 15. 3 ἐπὶ αὐξήσεως £220. Ἡ ἀξία τοῦ ἀνὰ χεῖρας ὑλικοῦ τῇ 1ῃ Ἀπριλίου ἀνήρχετο εἰς £3,196. 2. 8 ἢ αὔξησιν £380. 1. 1.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ ποσὸν τῶν ἐξαχθέντων ξυλανθράκων ἀνῆλθεν εἰς 30,682 ὀκάδας ἀντὶ δαπάνης £94, συμπεριλαμβανομένων τῶν μεταφορικῶν, ἐπὶ μέσῃ ἀρχικῇ τιμῇ 21 παρᾶ κατ' ὀκάν.

Αἱ ἄνωθι 30,682 ὀκ. ἐπωλήθησαν ἀντὶ μέσης τιμῆς 30 π. κατ' ὀκάν ὅ ἐ. £127. 16. 7, μὲ καθαρὸν κέρδος £33. 13. 3 ὅ ἐ. 35·78 ο)ο.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπάρχει αὔξησις ζητήσεως ἀγριελαιῶν 9,348 τοῦ συνόλου τῶν αἰτήσεων ἀδείας ὄντος 58,996, τοῦ μεγίστου ὑπὲρ πᾶν προηγούμενον ἔτος. Κερατεῶν ὑπάρχει ὡσαύτως αὔξησις ζητήσεως· ἄδειαι διὰ 2,816 ἐζητήθησαν ἐν ὅλῳ· αὗται ἀποτελοῦσιν αὔξησιν 2,696 κατὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος, καθ' ὃ ἦσαν αὗται μόνον 120.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρκαϊῶν ἐδασῶν τὸ ἔτος τοῦτο περιεστάλη σημαντικῶς διότι ἐγένοντο 56 πυρκαϊαὶ ἔναντι 94 τὸ προηγηθὲν ἔτος.

Ἐκάησαν ἐκτάσεις περὶ τὰς 841 σκάλας ἔναντι 1,273 τῷ 1910—11. 5,677 πεῦκαι ἐκάησαν ἔναντι 17,853 τῷ 1910—11. 11,612 πρῖνοι καὶ ἄλλοι θάμνοι ἔναντι 66,544 τῷ 1910-11.

Πλὴν τούτων συνέβησαν τρεῖς πυρκαϊαὶ ἐντὸς ἰδιοκτήτων δασῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ 480 σκάλες ἐκάησαν περὶ τὰς 570 πεῦκαι καὶ 843 ἄλλα δένδρα καὶ θάμνοι.

Ἐκτὸς τῶν δασῶν εἰς δημοσίας γαίας (χαλίτικα) ἑπτὰ πυρκαϊαὶ συνέβησαν εἰς ἔκτασιν 46 σκαλῶν, αἵτινες περιελάμβανον 89 πεύκας καὶ 486 ἄλλα δένδρα καὶ θάμνους.

Τὰ ὑπάρχοντα 286 μιλ. ὁδῶν κατὰ πυρκαϊᾶς ἐπεσκευάσθησαν καὶ νέαι ἀτραποὶ κατεσκευάσθησαν

3 1)2 μιλ. εἰς Πάφον
6 » » Μαχαιρᾶ
1 » » Ἀδελφοὺς
2 » » Καντάραν
13 1)2 »

Κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος ἐγένετο ἐλαφρὰ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ ἀδειῶν βοσκῆς προβάτων καὶ αἰγῶν εἰς τὰ δάση καὶ ἐλαφρὰ αὔξησις ἀδειῶν εἰς βόας, ὡς ἕπεται

	πρόβ.	αἶγες	βόες.
1910—19	53713	90278	9909
1911—12	48512	88617	10975

Ἐμβολιασμοὶ ἐξηκολούθησαν τὸ ἔτος τοῦτο ἀντὶ δαπάνης ἐν ὅλῳ £50 ἥτις ἀνάγει τὴν ὅλην δαπάνην εἰς £674-9-1.

Εἰσπράξεις ἀπὸ πωλήσεις καρπῶν τὸ ἔτος τοῦτο εἶνε ὡς ἑξῆς:

Χαρούπια	£89-4-7
Ἐλαῖαι	—
Κλαδεύματα	» 6-0-0
	£95-4-7

παριστάνουσαι 14,12 ο)ο ἐπὶ τοῦ δαπανηθέντος κεφαλαίου. Προστιθεμένων καὶ τούτων εἰς τὰς προηγουμένας εἰσπράξεις ἔχομεν σύνολον £687-12-1.

Αἱ εἰσπράξεις τώρα ὑπερβαίνουσι τὰς δαπάνας κατὰ £13-3-1.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο φυτεῖαι ἀνὰ τὴν νῆσον σημαντικῶς προσετέθησαν διὰ κατασκευῆς φυτωρίων ἅτινα περιλαμβάνουσι πεύκας, κυπαρίσσους ἀκακίας, εὐκαλύπτους, καζουαρίνας, καὶ διάφορα ἄλλα δενδρύλλια ἀνελθόντα ἐν ὅλῳ εἰς 415,156, πολὺ μεγάλη αὔξησις ὡς πρὸς τὸ προηγηθὲν ἔτος.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω, 47,76 δενδρύλλια ἐδόθησαν εἰς χωρικοὺς ἵνα φυτεύσωσιν αὐτὰ εἰς ἀγροὺς καὶ εἰς κήπους.

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΙΤΣΗ
ΕΝ ΛΕΜΙΘΟΥ

Εὐχάριστον καὶ θλιβερὸν ἄγγελμα κατέφθασε μέχρις ἡμῶν ἐκ Λεμίθου τῇ π. Δευτέρᾳ περὶ τῆς διαλύσεως τῆς ἐκεῖθι Σχολῆς Μιτσῆ ὑπὸ περιστάσεις πολὺ χαρακτηριστικάς. Δύο ἐκ τῶν τριῶν διδασκάλων, οἱ κ. κ. Λ. Σταυρίδης καὶ Χρ. Λεβέντης ἀντελήφθησαν, ὡς βεβαιοῦσιν, ὅτι συστηματικὴ κατεβάλλετο προσπάθεια πρὸς ἐξάμβλωσιν τοῦ τε ἐθνικοῦ καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν φοιτώντων εἰς αὐτὴν ἑλληνοπαίδων μαθητῶν καὶ ᾐσθάνθησαν ἄλγος ἐπὶ τούτῳ, ὥστε μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπομείνωσι περαιτέρω τὰ τεκταινόμενα κατά τε τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν μαθητῶν ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις αὐτῶν καὶ κατέλιπον τὴν Σχολήν. Τοὺς διδασκάλους ἀπερχομένους ἠκολούθησαν οἱ μαθηταὶ πάντες ἐν ζωηρᾷ διαδηλώσει διαλαλοῦντες ὅσα καὶ αὐτοὶ ἀντελήφθησαν κατὰ τὸν βραχὺν τῆς φοιτήσεως χρόνον ἐν τῇ Σχολῇ Μιτσῆ καὶ καταρώμενοι τοὺς τοιαῦτα διαπράττοντας ἀπῆλθον ἐν σώματι πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῶν. Δι' εὐνόητον λόγον ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν ὅσα καὶ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ καταμαρτυροῦσιν ὥστε ταῦτα νὰ ἐξαναγκάσωσι τοὺς φιλοπάτριδας ἐν λόγῳ διδασκάλους νὰ ἀπορρίψωσι θέσιν ἀσφαλῆ καὶ μετὰ γενναίου σχετικῶς μισθοῦ μὴ ἀνεχθέντες νὰ γένωνται ἐπὶ πλέον μάρτυρες καὶ ὄργανα συστηματικῆς, ὡς βεβαιοῦσιν, ἐπηρείας κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Τὸ πρᾶγμα οὕτω ἀποβαίνει λίαν σοβαρὸν καὶ ἀποτελεῖ σκάνδαλον ἐὰν ἀποδειχθῇ ἀληθὲς ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερείαις αὐτοῦ. Προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τῶν σημαιῶν ὁ διευθύνων ἔλεγε πρὸς μαθητὰς ὅτι τὰ γινόμενα ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἦσαν ἀνοησίαι καὶ ὀφείλομεν οἱ Κύπριοι νὰ ὦμεν εὐγνώμονες διὰ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν ἥτις εἶνε πάντοτε πολλῷ καλλιτέρα τῆς ἑλληνικῆς διακυβερνήσεως τῆς Κύπρου.

Οἱ μαθηταὶ ὁδηγούμενοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰς Κυριακὰς ἐκρατοῦντο ἀκίνητοι κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν χωρὶς νὰ ἀσπασθῶσι τὰς ἁγίας εἰκόνας. Ὅτε δὲ ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῷ ναῷ τοῦ χωρίου, ἐπὶ ταῖς νίκαις τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων, δὲν ἐπετράπη εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ φέρωσι σημαίαν Ἑλληνικὴν καίτοι ἐζητήθη τοῦτο παρὰ τοῦ ἑτέρου τῶν παραιτηθέντων διδασκάλων.

Ἐκ τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Σχολῆς Νιοῦχαμ ἀπεστάλη εἰς τὴν ἐν Λεμίθου Σχολὴν δεκαοκταέτης φαγκολεβαντῖνος ἀραβόφωνος μαθητὴς ἵνα δῆθεν διδάσκῃ τοὺς συμμαθητάς του ἀγγλικὰ διδάσκεται δὲ αὐτὸς ἐκεῖ Ἑλληνικά. Ὁ παρείσακτος οὗτος ἐν ταῖς ἀναστροφαῖς μετὰ τῶν μικρῶν μαθητῶν ἐχλεύαζε συνηθείας θρησκευτικὰς τούτων καὶ κατεγέλα ὁσάκις οὗτοι προσηύχοντο ποιούμενοι τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ πρὸ τοῦ γεύματος καὶ τοῦ δείπνου.

Ὅτε τῇ παραμονῇ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων οἱ μαθηταὶ ἔμελλον νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ χωρία των ἀντὶ πάσης ἄλλης παραινέσεως καὶ προσφωνήσεως πατριωτικῆς καὶ θρησκευτικῆς, ὡς εἴθισται ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις, ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀναφωνήσωσι κατὰ τὸν ἀγγλικὸν τρόπον χίπ! χίπ! οὐρρά! ἐκφωνοῦντες ἑκάστοτε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁρμοστοῦ καὶ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἅτινα πάντα πλὴν δύο εἶνε ἄγγλοι.

Ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ ἀνάγνωσις ἐφημερίδων καὶ τηλεγραφημάτων καὶ πᾶσα περὶ τοῦ παρόντος πολέμου μνεία, ὡσεὶ μὴ ἐνδιέφερεν, οὕτως τοὺς Ἑλληνόπαιδας μαθητάς (!) χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τῶν ἐντύπων τριμηνιαίων ἐλέγχων παρελείφθη τὸ μάθημα **Ἑλληνικά** ὡσεὶ μὴ ἐδιδάσκοντο ταῦτα ἢ ἦσαν μνείας ἀνάξια.

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν κατηγγέλθη ὁ κ. Χρ. Λεβέντης ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Λεμίθου ἐνήργει συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Ἑλλην. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ διήμειβεν ἀλληλογραφίαν πρὸς πρόσωπα διατελοῦντα ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐφρόνει ὁ διευθύνων.

Καὶ ταῦτα μὲν φέρονται ὡς δημοσίᾳ γενόμενα καὶ αὐταπόδεικτα, πλεῖστα δὲ ἄλλα διαλαλοῦνται παρὰ τῶν μαθητῶν οἵτινες ἀπῆλθον εἰς τὰ χωρία παρὰ τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν καὶ διαδηλοῦσιν ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην, ἐὰν μὴ ἀνατεθῇ ἡ διαχείρισις αὐτῆς καὶ ἐποπτεία εἰς ἀκραιφνῶς καὶ ἀποκλειστικῶς Ἑλληνικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ τοῦ Μητροπολίτου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας εἰς ἣν ἀνήκει ἡ Λεμίθου.

Ἐὰν ὁ δωρητὴς ἐκ πλάνης καὶ οὐχὶ ἐκ προθέσεως διέπραξε τὸ σφάλμα νὰ ἀναθέσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν διαχείρισιν τῶν τῆς Σχολῆς εἰς Ἐπιτροπὴν ἐξ Ἄγγλων ἀποκλειστικῶς συγκροτουμένην, ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν οἰκτρὰν πλάνην του καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιβαλλομένην τροποποίησιν τῶν ὅρων τῆς δωρεᾶς, ἄλλως ἡ Σχολὴ θὰ παραμείνῃ κεκλεισμένη διὰ παντὸς καὶ ἡ γενναία ὄντως δωρεὰ θὰ μηδενισθῇ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ

Πρὸς τὸν ἀξιότ. κ. Θ. Θεοδότου, βουλευτὴν Λευκωσίας—Κυρηνείας, ἀπεστάλη τὸ ἑπόμενον ἔγγραφον:

Ἀρ. 1232]12. ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ἐν Κύπρῳ τῇ 5 Φεβρ. 1913.

Κύριε,

Ἐν σχέσει πρός τινας παραστάσεις ἀφορώσας εἰς τὴν προστασίαν τὴν παρεχομένην εἰς Κυπρίους ταξειδεύοντας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ γενομένας πρὸς τὸν Ὑπουργὸν παρ' ὑμῶν καὶ ἄλλων μελῶν τῆς Χριστιανικῆς πρεσβείας ἥτις ἐπεσκέφθη τὴν Ἀγγλίαν τῷ π. ἔτει, ἐνετάλην ὅπως διαβιβάσω πρὸς ὑμᾶς τὰ ἔγκλειστα ἀντίτυπα τῶν ἀναθεωρηθέντων Κανονισμῶν περὶ τῶν Διαβατηρίων, οὓς ηὐδόκησεν ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος νὰ ἐπικυρώσῃ. Αἱ προσθῆκαι εἰς τοὺς τέως ἐν ἰσχύϊ Κανονισμοὺς ἐμφαίνονται δι' ἀραιῶν στοιχείων, καὶ ἐνετάλην νὰ εἴπω ὅτι ὁ Ἐντιμότατος ὑπουργὸς πέποιθεν ὅτι αἱ γενόμεναι μεταβολαὶ θὰ ἀντιμετωπίσωσι τὰς δυσχερείας ἃς ἀνέφερον τὰ μέλη τῆς πρεσβείας ἐν τῇ συνεντεύξει αὐτῶν.

Θὰ μὲ ὑποχρεώσητε ἂν ἀνακοινώσητε τὸ νόημα τῆς ἐπιστολῆς ταύτης εἰς τὰ ἄλλα μέλη τῆς Πρεσβείας.

Ἔχω τὴν τιμὴν κ.λ.π.
Κάπταιν Ὄρρ
Ἀρχιγραμματεύς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ

1) Πρέπει νὰ γένηται αἴτησις πρὸς τοὺς ἀκολούθους ὑπαλλήλους, οἵτινες μόνοι εἶνε ἐξουσιοδοτημένοι νὰ ἐκδίδωσι διαβατήρια:—

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.
Οἱ Διοικηταί.

2) Διαβατήρια ἐκδίδονται μόνον διὰ Βρεττανοὺς ὑπηκόους καὶ δι' ἰθαγενεῖς ἢ μὴ ἰθαγενεῖς τῆς Κύπρου ὅσοι εἶνε Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι καὶ διαμένουσιν ἐν Κύπρῳ.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐκδίδωνται διαβατήρια ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, εἰς Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους ὅσοι δὲν εἶνε κάτοικοι ἐν Κύπρῳ ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας.

3) Διαβατήρια θὰ ἐκδίδωνται εἰς πρόσωπα κατονομαζόμενα ἐν τῇ παραγράφῳ 2 εἴτε εἶνε γνωστὰ εἰς τὸν ἐκδίδοντα ὑπάλληλον ἢ συνεστάθησαν πρὸς αὐτὸν ὑπὸ προσώπων γνωστῶν εἰς αὐτόν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει, ἡ σύστασις πρέπει νὰ εἶνε ἔγγραφος καὶ νὰ συνοδεύῃ τὴν αἴτησιν.

4) Διαβατήρια ἐκδοθέντα εἰς Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους δὲν παρέχουσιν ἀξίωσιν Βρεττανικῆς προστασίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ὀθωμαν. Κράτους. **Οἱ Βρεττανοὶ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἐν τῷ Κράτει τούτῳ οὐχ ἧττον θὰ παρέχωσιν εἰς Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους οἵτινες εἶνε ἰθαγενεῖς ἐκ Κύπρου ἢ κάτοικοι ἐν αὐτῇ καὶ φέρουσι διαβατήρια ἀνεπίσημον βοήθειαν οἵαν θὰ ἠδύνατο ἁρμοδίως νὰ παρασχεθῇ.**

5) Δὲν θὰ ἐκδίδωνται διαβατήρια ἂν μὴ ὁ αἰτητὴς εἶνε ἐφοδιασμένος διὰ πιστοποιητικοῦ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου κυβερνητ. εἰσπράκτορος ἐμφαίνοντος ὅτι δὲν ὀφείλει φόρους οὗτος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ ἂν μὴ ὁ ἐκδίδων ὑπάλληλος δὲν πεισθῇ ὅτι οὗτος δὲν εἶνε βεβαρημένος δι' οἱουδήποτε φόρου κυβερνητικοῦ.

6) Τὸ τέλος τῆς ἐκδόσεως Διαβατηρίου εἶνε 12 γ. χ.

7) Διαβατήρια ἐκδοθέντα εἰς Κυπρίους ἰθαγενεῖς ἢ μὴ ἰθαγενεῖς οἵτινες εἶνε Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι θὰ παύωσι **συνήθως** νὰ ἰσχύωσι μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως καὶ σημείωσις περὶ τούτου θὰ εἶνε γεγραμμένη ὄπισθεν ἑκάστου Διαβατηρίου. **Ἀλλὰ ἐν περιπτώσει Κυπρίων ἰθαγενῶν, ἡ περίοδος καθ' ἣν τὸ Διαβατήριον θὰ ἰσχύῃ δύναται νὰ παραταθῇ οὐχὶ πέρα τῶν πέντε ἐτῶν, ἐὰν τοῦτο ἐνδεικνύουσιν ἐπαρκεῖς λόγοι.**

Διαβατήρια ἐκδοθέντα εἰς Βρεττανοὺς ὑπηκόους ἐν **οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ ἰσχύωσι πέρα τῶν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως καὶ θὰ ὀπισθογράφωνται πρὸς τοῦτο.**

8) Ὁ τρόπος τῆς συμπληρώσεως τῶν Διαβατηρίων θὰ γίνεται ὡς ἀκολούθως:

Μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου εἰς ὃ ἐκδίδεται τὸ Διαβατήριον προσθετέον.—

(1) Ἐν περιπτώσει Βρεττανοῦ ὑπηκόου—ὁ Α. Β. βρεττανὸς ὑπήκοος ἀπερχόμενος εἰς.....

(2) Ἐν περιπτώσει ὀθωμ. ὑπηκόου κατοίκου ἐν Κύπρῳ.

Ὁ Α. Β. ἰθαγενὴς Κύπριος (ἢ ὡς ἡ περίστασις ἐνδεικνύει), κάτοικος ἐν Κύπρῳ...

ΞΕΝΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ

9. Τὰ Διαβατήρια τῶν κατερχομένων εἰς τὴν Νῆσον δὲν ὑπόκειται εἰς ἐπιθεώρησιν, οἱ κάτοχοι ὅμως δύνανται, ἐὰν ἐπιθυμῶσι, νὰ ἐπιθεωρῶσι ταῦτα διὰ τοῦ Δημαρχείου ἐν τῷ λιμένι τῆς ἀποβιβάσεώς των δι' ὃ θὰ καταβάλλωσιν ἓν σελλίνιον. Τὸ δικαίωμα, τοῦτο θὰ κρατεῖται παρὰ τοῦ Δημαρχείου ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ ἔχῃ τοῦτο βιβλίον ἀνοικτὸν πάντοτε πρὸς ἐπιθεώρησιν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας.

10) Ὁμοίως, ξένοι καταλείποντες τὴν Κύπρον καὶ κατέχοντες ξένον διαβατήριον δύνανται νὰ ὑποβάλωσι τοῦτο εἰς ἐπιθεώρησιν παρὰ τοῦ Δημαρχείου ἐν τῷ λιμένι τῆς ἐπιβιβάσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

22 Ἰανουαρίου 1913.

ΑΛΚΥΟΝΙΔΕΣ ΗΜΕΡΑΙ

Ἄγομεν ἀπὸ τῆς π. Τετάρτης τὰς ἀλκυονίδας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου φωτολούστους καὶ γαληναίας, αἵτινες παρέχουσιν ἀρίστην εὐκαιρίαν εἰς τοὺς γεωργοὺς διὰ τὴν προπαρασκευὴν πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀψίμων ἢ καλοκαιρινῶν προϊόντων, εἰς δὲ τοὺς πολίτας καὶ τὰς πολίτιδας μάλιστα νὰ ἐκχύνωνται κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας εἰς τοὺς γραφικοὺς περιπάτους τῆς Λευκωσίας.

ΑΝΑΡΜΟΣΤΟΣ ΕΙΡΩΝΕΙΑ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Λευκωσίας κ. Χόλμς κατά τινα ἐπίδικον ἐνώπιόν του ὑπόθεσιν ἐθεώρησεν εὔκαιρον ἀπὸ τῆς ἕδρας του νὰ εἰρωνευθῇ τὰς προσδοκίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ περὶ προσεχοῦς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἀπαντῶν πρὸς τοὺς διαφερομένους πληρεξουσίους δικηγόρους ὅτι: **«ὅταν γείνῃ ἡ μεταπολίτευσις θὰ διορθωθοῦν ὅλα».**

Ἐντούτοις ὁ κ. Χόλμς πάντα λόγον ἔχει ὅπως ἐκτιμᾷ τὸ Ἑλληνικὸν δικηγορικὸν σῶμα ὅπερ ἐν στιγμαῖς πικραῖς δι' αὐτὸν ἔσπευσε νὰ τὸν παρηγορήσῃ ἱκανοποιητικώτατα, καὶ νὰ σεβασθῇ τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα. Ὡς δικαστὴς ὤφειλε νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς ἑαυτὸν ψυχραιμίαν καὶ ἀπάθειαν ἵνα ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ Κοινόν, εἰς ὃ ἐτάχθη νὰ ἀπονέμῃ τὸ δίκαιον.

Ἀνήρεσεν οὕτω ὅσα ὡραῖα εἶπεν ἐπὶ τῷ ἐνδόξῳ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Σώζου καὶ ἐπανῆλθεν ἐκεῖ ὅπου ἐπεχείρησε παντὶ τρόπῳ ν' ἀπομακρύνῃ ὡραῖον Ἑλληνόπαιδα ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς μορφώσεώς του, παραδίδων αὐτὸν εἰς ξένας χεῖρας τήν τε ψυχὴν καὶ τὸ θρήσκευμα.

ΑΝΙΑΤΟΣ ΚΤΗΝΟΜΑΝΙΑ

Συμπτώματα κτηνομανίας δυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν τὰς ἐπιμόνους παρεκτροπὰς μιᾶς ἀγγλίδος, ἥτις οἰκειοποιουμένη καθήκοντα ἀστυνομικὰ παρενοχλεῖ πάντας τοὺς χωρικούς, τοὺς ὁδηγοῦντας τὰ ζῷα των μετὰ φορτίων εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς ἡμετέρας πόλεως.

Μετὰ τὴν βάρβαρον ἐπίθεσιν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου κ. Κάνιγκαμ κατὰ τοῦ ἁμαξηλάτου, ἡ ἀγγλὶς αὐτὴ ἐν ἁμίλλῃ, πρὸς αὐτὸν προέβη εἰς διάβημα παντελῶς παράνομον.

Ἔπεισεν ἁμαξηλάτην τινὰ ὅπως ἀποζεύξῃ τοὺς ἵππους του καὶ ὁδηγήσῃ εἰς τὸ θεραπευτήριον τῶν κτηνῶν πρὸς περίθαλψιν δῆθεν καὶ διατροφὴν καὶ ἐκεῖ, κλεισθέντων τῶν θυρῶν, οἱ ἵπποι ἐπυροβολήθησαν καὶ ἐφονεύθησαν ἐπὶ τῷ ὅτι ἦσαν παρήλικες (!)

Ὁ ἁμαξηλάτης εἶνε νεόγαμος καὶ μόλις ἠδυνήθη νὰ ἐξαγοράσῃ ἅμαξαν καὶ ἵππους ἵνα πορίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ ὅμως ἀφαιρεῖται τὰ μέσα πρὸς τοῦτο ὅλως αὐθαιρέτως καὶ παρανόμως.

Δὲν γνωρίζομεν πῶς θὰ ἀποζημιωθῇ ὁ ἀδικηθεὶς πολίτης αἱ συχναὶ ὅμως αὗται ἀδικοπραγίαι καὶ καταπιέσεις, ἐκτὸς τοῦ νόμου γινόμεναι ἐπιτρέπουσιν ἢ μᾶλλον ἐπιβάλλουσι τὴν διὰ χειροδικίας ἄμυναν κατὰ τῶν ἀδικούντων, καὶ τοῦτο ὀφείλουσι χωρικοὶ καὶ πολῖται νὰ πράττωσιν, ἄλλως εἶνε ἄξιοι τῆς μεταχειρίσεως ἀφρικανικῶν ἀνδραπόδων.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣ. ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ Μ. Πρόεδρος Κυρηνείας ἐπιστέλλων ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἀντίγραφον τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τῆς ὑπ' αὐτὸν Ἰ. Μητροπόλεως καταστρέφει τὴν ἐπιστολήν του ὡς ἑξῆς:

«Ἐλπίσωμεν δὲ ὅτι ὅσονούπω, λυομένου τοῦ παρ' ἡμῖν, Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ἕκαστον τῶν Ἐκκλησιαστ. καθιδρυμάτων θέλει πλήρως ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν ἐνδεδειγμένην πολυμερῆ ἀγαθὴν αὐτοῦ δρᾶσιν.»

Ἐπικροτοῦμεν πληρέστατα τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ Μ. Προέδρου Κυρηνείας καὶ διαβεβαιοῦμεν ὅτι διακαέστατα ποθεῖ τὴν ὁριστικὴν διευθέτησιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς σύμπας, ἐπέσχε δὲ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν διακαῆ του πόθον ὑπὸ τοῦ παρεμπεσόντος πολιτικοῦ ἀγῶνος καὶ τοῦ ἐπακολουθήσαντος συμμαχικοῦ πολέμου ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι ἐξηρτήθη καὶ ἡ τύχη τῆς ἡμετέρας Νήσου.

ΑΞΙΟΣΥΣΤΑΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τούτου ἐτέθη ἐν Βερολίνῳ εἰς ἐφαρμογὴν ἀστυνομικὴ διάταξις, καθ' ἣν περιορίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς κινήσεως ἐντός τινων ὁρίων. Κατὰ διαταγὴν λοιπὸν τῆς διευθύνσεως τῆς Βερολιναίας Ἀστυνομίας, ἀπαγορεύεται εἰς πλείονας τῶν τριῶν νὰ βαδίζουν ἐπὶ μιᾶς γραμμῆς ὁμοῦ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων. Εἰς τοὺς κρατοῦντας ῥάβδους, ἢ ὀμβρέλλας, ἀπαγορεύεται νὰ ἔχωσι τὸ ἄκρον αὐτῶν ἐστραμμένον πρὸς τὰ ἄνω ἢ νὰ τὰς περιστρέφουν εἰς ἄλλας κινήσεις, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ὦσιν ἐπικίνδυνοι εἰς τοὺς διαβάτας.

Ἀπαγορεύεται τὸ συρίζειν, ᾄδειν, φωνασκεῖν, ὁμιλεῖν μεγαλοφώνως, ὡς καὶ τὸ προξενεῖν οἱονδήποτε θόρυβον, δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν ὁδῶν.

Οἱ ὁδηγοὶ κάρρων καὶ μεγάλων φορτηγῶν ἁμαξῶν φορτωμένων μὲ εἴδη μεταλλικὰ προξενοῦντα θόρυβον ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα συγκρούσεως, ὀφείλουν νὰ κανονίζουν τὴν πορείαν των κατὰ τρόπον ἐμποδίζοντα καὶ τὸν ἐλάχιστον ἐρεθιστικὸν κρότον.

Σ. Σ. Τὰ ἀνωτέρω ὑπαγορεύει ἡ κοσμιότης καὶ ἡ εὐπρέπεια εἰς πάντα καλῶς ἀνατεθραμμένον πολίτην, οὐδ' εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνατεθῇ τοιαύτη δικαιοδοσία εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ κ. Λήαρμουνθ, ἀρκεῖ οἱ συμπολῖται ἡμῶν νὰ λάβωσι ταῦτα ὑπ' ὄψιν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΣΩΖΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

ΕΝ ΠΑΛΛΗΟΥΡΙΩΤΙΣΣΗ

Ἐν τῷ προαστείῳ Παλουριωτίσσης τῇ π. Κυριακῇ ἡ Κοινότης ἐτέλεσε Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν Ἠπείρῳ ἐνδόξως πεσόντων τέκνων αὐτῆς

Νικ. Παπασταματίου
καὶ
Δημ. Γεωργιάδου

καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος κατετέθη στέφανος ἐπὶ τοῦ κενοταφίου μετὰ προσφωνήσεως ἐπικαίρου ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τοῦ χωρίου κ. Γ. Καρκώτη.

ΕΝ ΛΙΣΣΗ

Τῇ π. Κυριακῇ ἡ Κοινότης Λίσσης τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἀναγνωστηρίου **«Πανελλήνιος Πόθος»** ἐτέλεσε Τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου ἥρωος

Χριστ. Σώζου

καὶ τῶν ἄλλων ἐνδόξων Κυπρίων νεκρῶν.

Τὸ κενοτάφιον ἦτο σεμνὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπ' αὐτῶν δαφνοστεφὴς ἡ εἰκὼν τοῦ ἥρωος κεκοσμημένη διὰ σημαιῶν ἐθνικῶν.

Ἡ ἐπιμνημόσυνος ἀκολουθία ἐψάλη ἐμμελέστατα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ἱεροψάλτου κ. Τομπόλη, παρισταμένων τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν μαθητῶν μετὰ τῶν διδασκάλων αὐτῶν καὶ ἁπάσης τῆς Κοινότητος.

Ἐπιμνημόσυνον λόγον εἶπεν ὁ κ. Τομπόλης, στέφανοι δὲ κατετέθησαν ὑπὸ τοῦ Μουχτάρου κ. Γιάγκου Παναγίδου ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου, τοῦ κ. Τομπόλη ἐξ ὀνόματος τῶν Σχολείων καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνικήτου Γ. Λοΐζου ἐξαδέλφου τοῦ ἥρωος μετὰ προσφωνήσεως ἐνθουσιώδους συναρπασάσης καὶ συγκινησάσης τοὺς πάντας.

ΕΝ ΙΔΑΛΙΩ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐτελέσθη Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν αὐτῶν Κυπρίων ἡρώων ἐν τῷ παλαιφάτῳ Ἰδαλίῳ χορηγίᾳ τοῦ ἐνθουσιώδους **Πέτρου Εὐθυμίου.**

Τὰ νεκρώσιμα τροπάρια ἔψαλλεν ἐμμελῶς χορὸς ἐρασιμόλπων νέων καὶ μαθητῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐκ τῶν διδασκάλων κ. Ζ. Ν. Ἰωαννίδου.

Ὁ λειτουργὸς ἐφημέριος ἀπήγγειλε δέησιν κατανυκτικὴν καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Μιχ. Ν. Ἰωαννίδης εἶπεν ὡραῖον ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξάρας τὴν ἠθικὴν καὶ ἐθνικὴν σημασίαν τοῦ ἐνδόξου θανάτου τῶν Κυπρίων ἡρώων καὶ τοῦ συμμαχικοῦ πολέμου.

ΕΝ ΠΡΑΣΤΕΙΩ

Καὶ ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ τῇ π. Κυριακῇ ἐτελέσθη κατανυκτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν προμάχων τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἰωακεὶμ Γ', καὶ τοῦ ἀειμνήστου ἥρωος **Χριστοδ. Σώζου** καὶ τῶν ἄλλων Κυπρίων ἀγωνιστῶν. Κατάλληλον τῇ περιστάσει λόγον εἶπεν ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Α. Κανάρης ποίημα δὲ ἐπίκαιρον ἀπήγγειλεν ὁ Μουχτάρης κ. Ξενοφῶν Χ''Ἀντώνη.

ΡΩΣΣΙΚΑ ΑΡΟΤΡΑ

Ὁ γνωστὸς ἐν Τρικώμῳ μεγαλέμπορος κ. Κλ. Κωνσταντινίδης εἰσήγαγεν ἐκεῖ νέα ἄροτρα Ρωσσικὰ τετράϋνα, ὧν ἕκαστον δύναται νὰ ἀρόσῃ καὶ σπείρῃ καθ' ἑκάστην μὲ ἓν ζεῦγος βοῶν 5 στρέμματα κυπριακά. Δοκιμασθέντα ταῦτα εἰς τὰ κτήματα τοῦ τε εἰσαγωγέως καὶ ἄλλων γεωργῶν εὑρέθησαν παρὰ πάντων ἀνώτερα ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε δοκιμασθέντων.

Οἱ γεωργοί, ὅσοι θέλουσι ν' ἀπορρίψωσι τὸ ἡσιόδειον ἄροτρον ἂς δοκιμάσωσι τὰ νέα ῥωσσικὰ ἄροτρα ἵνα πεισθῶσι περὶ τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν.

ΝΕΟΙ ΙΑΤΡΟΙ

Ἔλαβον τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν Ἰατρὸν ἐν τῇ Νήσῳ οἱ κ. κ. Χριστοδ. Παπαϊωάννου μετὰ διπλώματος ἐκ Βηρυτοῦ καὶ ἑδρεύων ἐν Λευκωσίᾳ, Χρ. Γ. Θεστορίδης, ἐν Βατιλῇ, μετὰ διπλώματος Ἀθηνῶν καὶ Χριστόφ. Γ. Τορναρίδης ἐν Λεμεσῷ μετὰ διπλώματος Ἀθηνῶν.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ἡ κυβερνητικὴ ἐπικύρωσις τῆς συστάσεως «Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Λευκωσίας» ὡς ἀνωνύμου Ἑταιρείας δυνάμει τοῦ 28 ἄρθρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος.

Τῇ π. Δευτέρᾳ ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 66 ἐτῶν ὁ

Χ: ΧΡΙΣΤΟΔ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ἐκ Λευκωσίας πολίτης χρηστότατος, σύζυγος καὶ πατὴρ στοργικώτατος ἀληθὴς χριστιανὸς οὗτινος αἱ χριστιανικαὶ ἀρεταί, ὡς γνήσιαι ἦσαν γνωσταὶ μόνον ἐν στενῷ κύκλῳ σιωπηρῶς θαυμαζόμεναι ἀλλὰ μὴ μιμούμεναι ἀτυχῶς.

Μετήρχετο τὸν κηροπλάστην καὶ ἐπέμεινε μέχρι τέλους παρασκευάζων γνήσια καὶ ἄδολα κηρία καὶ λαμπάδας καίτοι ἔβλεπε τὴν πελατείαν του ἀραιουμένην καὶ τὴν ἐργασίαν του καταστρεφομένην. Ἡ Ἐπιτροπεία Φανερωμένης ἐν τῇ κομματικῇ διαμάχῃ ἔπαυσε παραγγέλλουσα εἰς αὐτὸν ἐνορίτην ὄντα τὴν παρασκευὴν κηρίων καὶ ὅτε ἐσχάτως παρεπονέθη, τῷ εἶπεν ὅτι θὰ ἐπροτιμᾶτο μὲ τὴν αὐτὴν τιμήν. Διεμαρτυρήθη ὅτι τὰ προμηθευόμενα εἶνε νόθα, καὶ λαβὼν ἀπάντησιν ὅπως νοθεύῃ καὶ αὐτός, ἀπήντησεν ὅτι οὐδέποτε ἐγὼ θὰ δώσω νενοθευμένον κηρὸν εἰς Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν καὶ δι' ὅλης τῆς ζωῆς του δὲν ἔδωκε. Οὐδὲ ἕνα παρᾶ ἔστερξέ ποτε νὰ λάβῃ πέραν τοῦ δικαίου κατ' αὐτοῦ κέρδους εἰς τὰς ἀγοραπωλησίας του καὶ διήγαγε τὸν βίον μέτριον μὲν οἰκονομικῶς ἀλλ' ἄμεμπτον καὶ χριστιανικώτατον.

Τὸν θάνατον ἀντεμετώπισε μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν πίστιν τοῦ δικαίου. Ὅτε ᾐσθάνθη κάπως ἀσυνήθη ἀδιαθεσίαν μετέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ του καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς θυγατρός του ὡς χάριν νὰ τοποθετήσῃ κλίνην ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ὅπου ἐξέπνευσε πρό τινων ἐτῶν ἡ σύζυγός του διότι, ὡς εἶπεν, θέλει νὰ ἀποθάνῃ ἐκεῖ ὅπου καὶ ἡ σύζυγός του. Κατεκλίθη ἐπὶ τῆς οὕτω τοποθετηθείσης κλίνης καὶ μετά τινας ὥρας παρέδωκε τὸ πνεῦμα χωρὶς τινὸς ῥόγχου ἢ ἀγωνίας κοιμηθεὶς τοῦ δικαίου τὸν ὕπνον.

Περιττὴ πᾶσα ὑπὲρ τοῦ δικαίου τούτου δέησις ἢ εὐχή, διότι ἔχει κατακτήσει οὗτος ἰδίαν σκηνὴν ἐν οὐρανοῖς διὰ τοῦ χριστιανικωτάτου βίου του.

Ἐντούτοις τὴν σορὸν τοῦ μακαρίου ὄντως ἀνδρὸς ὀλίγοι περιέβαλον γείτονες καὶ συγγενεῖς καὶ ἔστεψαν μόνον αὐτὴν τὰ εὐγνώμονα τέκνα του.

Δὲν εἶχεν ἐκεῖνος ἀνάγκην ἐφημέρων καὶ ξένων στεφάνων, διότι τῆς ἀληθοῦς χριστιανικῆς ἀρετῆς τὸν ἀμάραντον στέφανον θὰ λάβῃ διὰ χειρὸς αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀδεκάστου Κριτοῦ τῆς Οἰκουμένης ἐν καιρῷ.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΕΝ ΤΩ Π. ΓΥΜΝΑΣΙΩ

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην περὶ ὥραν 10 π. μ. τελεσθήσεται ὑπὸ τῶν καθ' ἡμᾶς Ἐκπαιδευτηρίων ἡ νενομισμένη ἑορτὴ τῶν Ἑλλην. γραμμάτων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν, ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ, προσκαλεῖται δὲ τὸ φιλόμουσον Κοινὸν ἵνα παραστῇ καὶ τιμήσῃ αὐτήν.

Τὸν πανηγυρικὸν θὰ εἴπῃ ὁ Γυμνασιάρχης κ. Στίλπων Κυριακίδης.

Λευκωσίᾳ τῇ 26 Ἰαν. 1913.

(Ἐκ τοῦ Γυμνασιαρχείου).

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ
"Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ"
Ι. Γ. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τὸ γνωστὸν τοῦτο κατάστημα ἐπλουτίσθη διὰ τῶν ἑξῆς εἰδῶν:
ΕΙΚΟΝΕΣ νεώταται καλλιτεχνικαὶ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας
ΣΗΜΑΙΑΙ Ἑλληνικαὶ παντὸς μεγέθους, πωλοῦνται καὶ κατασκευάζονται κατὰ παραγγελίαν
ΦΟΥΣΤΑΝΕΛΛΕΣ διὰ παῖδας καὶ διὰ πᾶσαν ἡλικίαν κατασκευάζονται κατὰ παραγγελίαν.
Οἱ τιμῶντες τὸ κατάστημα διὰ τῶν διαταγῶν αὐτῶν εὑρίσκουσι πᾶσαν συγκατάβασιν περὶ τὰς τιμὰς καὶ πρόθυμον τῶν διαταγῶν ἐκτέλεσιν.

ΑΙ ΣΤΡΑΤ. ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΛΕΜΩΝ

Σχέδιον εισόδου του Ελλην. Στόλου εις Δαρδανέλλια.

Ο Στρατιωτικός ανταποχριτής της «Ημερησίας του Βερολίνου» κ. Μόρατ ώς εξής περιγράφει τάς δυνάμεις των αντιπάλων κατά την επανάληψιν των εχθροπραξιών.

«Οί περί την Σκόδραν και τα Ιωάννινα αγώνες έχουν διά την τελικήν έκβασιν μόνον δευτερεύουσαν σημασίαν, απασχολούσι δε όλην την μαγνητικήν δύναμιν του Μοντροβουνίου ώς και μέρος της Ελληνικής.

Σπουδαιοτέρα είναι ή περί την Καλλίπολιν Τουρκική θέσις. Ενταύθα προετοιμάζεται από τινος συγκέντρωσις συμμαχικού στρατού επί τω τέλει επιθέσεως από της ξηράς κατά των Δαρδανελλίων. Η φρουρά τούτων ενισχύθη μεν διά στρατευμάτων εκ Δαμασκού, ή όχυρωματική όμως άξια των φρουρίων προς το μέρος της ξηράς είνε μικρά. Σκοπός των συμμάχων είναι να καταρρίψουν τα έμπόδια των Δαρδανελλίων, να διευκολύνωσι τον εσπλουν του Ελληνικού στόλου προς την Κων)πολιν, να καταλάβουν τα νώτα της γραμμής της Τσαταλτσας μετά την καταναυμάχησιν του Τουρκικού ναυτικού και ν' αποκόψωσι την μετά της Ασίας επικοινωνίαν του Οθωμ. στρατού.

Όλως άπελπι δεν είνε το μεγαλεπήβολον τούτο σχέδιον, άλλ' αποτελεί έντονον απειλήν διά τους νέους άνδρας της Τουρκίας. Αί βουλγαρικαί μαχητικαί δυνάμεις είνε συγκεντρωμέναι κυρ'ως εις την γραμμην Ισταντζά—Τσορλού και ανέρχονται εις 140,000 άνδρας, συγκείμεναι εξ 130 ταγμάτων μετά 54 πυροβολαρχιών Πρό της Αδριανουπόλεως είναι 48 περίπου τάγματα, μετά 18, κατά το πλεϊστον πυλαιάς πυροβολιαρχίας. Εν τω μεταξύ θά έχη φθάσει εκεί και μία εφεδρική μεραρχία, έτεραι δε μονάδες περί τους 20,000 άνδρες θά είνε έτοιμοι όπως δδεύσωσι πρός την Τσορλού

Εθνοφρουρά κατέχει την κυρίως θεΐσαν πεδινήν χώραν, έτερα δε σώματα συγκεντρώνται πρός βορράν του κόλπου του Σάρου. Ισχυρά εξ άλλου στρατιωτική δύναμις ευρίσκεται εν Θεσσαλονίκη. Έτεραι αναπληρωματικαί πηγαί έχουσι στειρεύσει. Πρό της Αδριανουπόλεως υπάρχουσιν άνδρες ύ περβαίνοντες τα 50 έτη, ή δε νεοσύστατος μεραρχία αποτελείται κυρίως εκ δεκαοκταετών νεανιών. Εν όλω ή Βουλγαρία εκάλεσεν υπό τα όπλα 340,000 άνδρας. Ο στρατός της Σερβίας χρησιμοποιείται—ώς εκ της πολιτικής καταστάσεως,—εις τα Σερβαυστρικά σύνορα. Σπουδαίον αυτού μέρος προύχώρησε πρός τα παραδουναίβια σύνορα, εις το Νοβι—Παζάρ και την Νίσσαν. Η μεραρχία του Τιμόκ, και έτέρα εφεδρική μεραρχία πολιορκητικών πυροβολικών έχουσι λάβει μέρος εις την πολιορκίαν της Αδριανουπόλεως. Μέρη εξ άλλου της μεραρχίας Μοράβιας έθεάθησαν παρά την Τσατάλτσαν. Αί μαχητικαί δυνάμεις της Ελλάδος είνε συγκεντρωμέναι περί την Θεσσαλονίκην και τα Ιωάννινα.

Κατά ταύτα ή εκ 200,000 άνδρων τούλάχιστον αποτελουμένη κεντρική Τουρκική στρατιά αντιμετωπίζει 160 χιλ. περίπου Βουλγάρους, 20,000 Σέρβους και 20,000 Έλληνας. Παρά την Καλλίπολιν θά συνεφθή άγών μεταξύ 60,000 Τούρκων και 80,000 συμμάχων, περί δε την Αδριανούπολιν μεταξύ 40,000 το πολύ Τούρκων και 100,000 περίπου συμμάχων.

ΥΜΝΟΣ ΑΓΓΛΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΥΖΩΝΟΥΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝ. ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

Ο εν Αθήναις ανταποκριτής της «Στάνταρ» του Λονδίνου ασχολούμενος εν τη αντιπροκρίσει αυτού περί του εν Ηπείρω πολέμου, γράφει, και περιγράφων τας δυσχερείας αυτού λόγω της κατοχυρώσεως των θέσεων, γράφει ιδιαιτέρως διά τους άθανάτους ευζώνους μάς, διά το ελληνικόν πυροβολικόν τα εξής θαυμάσια.

«Περί το όχυρόν Μπιζάνι οί έλαφροί Έλληνες στρατιώται, οί εύζωνοι κάμνουν θαύματα. Μη λογαριάζοντες τον θάνατον και αψηφούντες την βροχήν των βλημάτων, επιπίπτουν ώς λέοντες και φονεύόμενοι ακόμη ξητοκραυγάζουν. Όντως οί Έλληνες εύζωνοι πρέπει να προκαλέσουν την προσοχήν ημών. Ουδέποτε Ευρωπαίος στρατιώτης εδειξε χαρίσματα παρόμοια πρός τους «ημιθέους αυτούς ευζώνους». Τους βλέπει τις να άναρριχώνται εις μέρη τοιαύτα, προ των οποίων ο Άγγλος ή ο Γερμανός θά κατελαμβάνετο από δεδικαιολογημένον φόβον και με την αύτην ευκολίαν τους βλέπομεν να κατέρχονται. Οί έλαφροί στρατιώται αποτελούν την αρίστην μερίδα του όλου ελληνικού στρατού. Ημείς τους θαυμάζομεν.

Περαιτέρω ή Αγγλική εφημερίς δμιλούσα περί του ελληνικού πυροβολικού γράφει:

«Αλλά και το ελληνικόν πυροβολικόν εξήρθη εις ύψος το οποίον θά έζήλευεν ό άριστος στρατός της Ευρώπης. Η δράσις του ελληνικού πυροβολικού απέδειξεν, ότι οί Έλληνες είνε θαυμάσιοι σκοπευταί και εξαίρετοι στρατιώται. Περί το Μπιζάνι το πυροβολικόν των Ελλήνων εθαυματούργησε· δύνατόν τις να είπη ότι δι' αυτού επετεύχθησαν τα μέχρι τούδε αποτελέσματα τα προκαλούντα την έκπληξιν ημών.

»Μη λησμονώμεν—επιλέγει ή έγκριτος Λονδινεία εφημερίς,—ότι οί Τούρκοι διεκήρυττον το απόρθητον του Μπιζανίου τούτου και έλεγον ότι άπαντες οί στρατοί των συμμάχων κρατών δεν θά ήδύναντο να το έκπορθήσωσιν. Ήδη αποδεικνύεται ότι τα εύζωνικά μόνον τάγματα και το έλληνικόν πυροβολικόν άξίζουν προς όλους τους Βυλκανικούς στρατούς.»

Το άρθρον τούτο της «Σημαίας» επροήγαγε ζωηροτάτην εντύπωσιν εν Αγγλία.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΟΝΟΥ ΤΟΥ ΝΑΖΙΜ ΠΑΣΑ

Αποφεύγων την τουρκικήν λογοκρισίαν, ήτις άσκείται μετά πρωτοφανούς αυστηρότητος, ό εν Κων)πόλει άνταποκριτής του «Εσπερινού Ταχυδρόμου» του Μιλάνου, μετέβη εις Κωσταντζαν, όπόθεν απέστειλεν εις το φύλλον αυτού άριστοτεχνικήν πραγματι περιγραφήν των διαδραματισθέντων.

Ο ανταποκριτής ήτο εις την Υψηλήν Πύλην όταν εξερράγη το κίνημα, ήδυνήθη δε ούτω να παρακολουθήση βήμα βήμα αυτού τας φάσεις μέχρι και των τελευταίων λεπτομερειών. Ο τραγικοκωμικός ήρως του κινήματος, ό Εμβέρ βέης, εισέβαλεν εν στολή συνταγματάρχου εις το μέγαρον της Υψηλής Πύλης ώς λαίλαψ, επισείων περίστροφον, και έβιασε δι' απειλών τον γηραιόν Κιαμήλ εις παραίτησιν· εξελθών της Πύλης, μετέβη εις τα Ανάκτορα και απέπεμψε δι' απειλών παρά του Σουλτάνου τον διορισμόν του Σεφκέτ-πασά εις μέγαν βεζύρην. Ιδού—είπε—σοί φέρω την παραίτησιν του ανάνδρου και προδότου Κιαμήλ· όφείλεις να την δεχθής, διότι άλλως περί ούδενός έγγυώμαι. Και ταύτα λέγων, ανέσυρεν επιδεικτικώς το ξίφος του· περίφημος ό Σουλτάνος συνεμορφώθη πρός τας αξιώσεις του άγρίου εκβιαστού.

Η σκηνή του φόνου του Ναζίμ-πασά υπήρξε δραματικωτάτη. Εις τον κρότον διπλού πυροβολισμού, ό αρχιστράτηγος εξήλθεν εκ παρακειμένου γραφείου ένθα, την στιγμήν εκείνην, ειργάζετο και είδε τον υπασπιστήν του Τεφήκ βέην αίμόφυρτον και ψυχορραγούντα· εν τη χαρακτηριζούση αυτόν όρμητικότητι, ό Ναζήμ δεν ήδυνήθη να συγκρατήση την οργανάκτησίν του· ώρμήθη δι' όλου του πελωρίου του αναστήματος προ των στασιαστών και τους επετίμησε διά γλώσσης καυτηριαζούσης ώς πεπυρακτωμένος σίδηρος. "Ανανδροι, είπε, δολοφόνοι! Φύγετε άπ' εδώ! Φύγετε άθλιοι!

Την στιγμήν εκείνην ό εκ των δορυφόρων του Εβμέρ βέη, Μουσταφά Νεγκήμπ, επυροβόλησε τρις κατά του αρχιστρατήγου. Διεπράχθη—λέγει ό ανταποκριτής—μία άτιμία· ό Ναζήμ πασάς, βληθείς εις την κοιλίαν και εις τον άριστερόν κρόταφον, έπεσε νεκρός. Τί επηκολούθησε τότε δεν περιγράφεται· οί υπουργοί ετράπησαν έμφρβοι εις φυγήν, κλεισθέντες εις τα ιδιαίτερά των γραφεία, μόνος δε ό Κιαμήλ γαλήνιος ζάξισπρεαΐς, άτάραχος δεν εκινήθη εκ της θέσεώς του. Ο Εμβέρ βέης και οί σύντροφοί του ενεφανίσθησαν έ ώτιον του Βεζύρου και τον εξηνάγκασιν, με τα περίστροφα εις χείρας, να παραιτηθή. Ο Κιαμήλ έκυψε την μεγάλην όστεώδη κεφαλήν και το ώχρόν και έρυτιδωμένον πρόσωπόν του επί ταύ τεμαχίου του χάρτου, το οποίον τω έτεινον οί συνωμόται, και ή χειρ αυτού με τους μικρούς δακτύλους υπέγραψε μετά γαλήνης την παραίτησιν, δι' ής έτερματίζετο το πολυτάραχον πολιτικόν στάδιον του υπεργήρου Βεζύρου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ προαιρετικώς ένα περιβόλι με αλακάτι πλησίον του χωρίου Μύρτου. 10 σκάλες με 100 ελαίας και 300 συκαμινέας.

60 σκάλες χωράφια με 500 ελαιόδενδρα και 30 χαρουπέας είς απόστασιν 2 άγγλ. μιλλίων από Μύρτου και εν τεμάχιον.

Πάντα ταύτα ανήκουσιν εις τον κ. Νεόφυτον Γιαννακού και παρά τω ιδίω δίδεται πάσα ζητουμένη πληροφορία.

ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Διά του «Κυπρ. Φύλακος»)

Αλεξάνδρεια, 19)1 Φεβρουαρ.—Το Βουλγαρικόν πολεμικόν σχέδιον είνε ό βομβαρδισμός της Αδριανουπόλεως και άμυνα εν Τσατάλτσα.

Επάνερχομένου Βενιζέλου θά αποφασισθή σύγκλησις της Ελληνικής Βουλής.

Οί «Ταίμς συνιστούν εις τους συμμάχους διαλλακτικότητα.

20)2.—Βενιζέλος, Στρέϊτ, Δογκλής άνεχώρησαν. Προέπεμψαν αυτούς εις σταθμόν άντιπρόσωπος του κ. Γκρέϋ και οί πληρεξούσιοι των συμμάχων. Ο κ. Βενιζέλος είπεν: «αναχωρώ δεν αποχαιρετίζω διότι θά επανέλθωμεν να διαπραγματευθώμεν την ειρήνην, άφου Τούρκοι αναγνωρίσαντες ήτταν αυτών υπογράψωσι προκαταρκτικήν ειρήνην εις το πεδίον του πολέμου.

Εν Ηπείρω επικρατεί απραξία ένεκα χιόνων.

21)3.—Εις την Ηπειρον επίθεσις έχωρούθη απεκρούσθη.

Οί κάτοικοι 44 χωρίων του διαμερίσματος Δελβίνου έκλειπαρούσιν διά δημοψηφισμάτων όπως συμπεριληφθώσιν εις την Ελλάδα.

22)4.—Ο Βενιζέλος χθές το εσπέρας έφθασεν εις Βιέννην. Σήμερον ή πεσκέφθη τον κ. Πέρχτολδ. Την Τετάρτην θά είνε εις Βελιγράδιον.

Οί πρεσβευταί της Αγγλίας και Γερμανίας εν Σόφια έκαμαν επειγόντως διαβήματα προς πρόληψιν εχθροπραξιών.

Η Βουλγαρία απήτησεν ότι δέχεται μετά παράδοσιν της Αδριανουπόλεως.

Εις Ηπειρον άγών πυροβολικού.

Το Χρηματιστήριον Βερολίνου πληροφορείται ότι ό πόλεμος απεσοβήθη.

Αί εχθροπραξίαι ήρχισαν χθες εσπέρας διά του βομβαρδισμού της Αδριανουπόλεως και άψιμαχιών εν Τζατάλτζα.

23)5.—Ο βομβαρδ. της Αδριανουπόλεως εξηκολούθησε καθ' όλην την ήμέραν σφοδρόταιος. Μέρος της πόλεως πυρπολείται.

Ο πρωθυπουργός κ. Βενιζέλος έσχε μακράν συνέντευξιν μετά του κ. Πέρχτολδ. Ο Βασιλεύς της Σερβίας Πέτρος εξέφρασε την επιθυμίαν όπως γνωρίση προσωπικώς τον κ. Βενιζέλον.

24)6.—Ο Βενιζέλος μετά συνέντευξιν πρωθυπουργού κ. Πάσιτς και άκρόασιν παρά του Βασιλέως Πέτρου άνεχώρησε διά Σόφιαν κληθείς τηλεγραφικώς υπό του πρωθυπουργού κ. Γκέσωφ.

Ο βομβαρδισμός της Αδριανουπόλεως διεκόπη δοθείσης εικοσιτετραώρου προθεσμίας, εις τους πολιορκουμένους όπως παραδοθώσι.

Εις Καλλίπολιν και Τσατάλτσαν συγκροτούνται φρενιώνται μάχαι.

25)7.—Ο κ. Βενιζέλος εν Σόφια έσχε δίωρον συνέντευξιν μετά του πρωθυπουργού της Βουργαρίας κ. Γκέσωφ περί του ζητήματος της διαμονής, μεθ' ό ανεχώρησε διά Θεσσαλονίκην.

Αί μάχαι εις την Τσατάλτζαν έξακολουθούν, των Βουλγάρων προελασάντων είκοσι χιλιόμετρα πρός την Καλλίπολιν.

(Διά της «Φωνής της Κύπρου»)

24)6.—Αγγέλλεται εκ Σόφιας ότι ή Αδριανούπολις εκανονιοβολείτο παντοχόθεν χθες και ότι σφόδρα, μάχη έλαβε χώραν εν Τσιατάλτσα· εκ Κ)πόλεως άγγέλλεται ότι ό Σιεφκέτ πασάς μετέβη εις Τσιατάλτσιαν.

Εκ Κ)πόλεως άγγέλλεται ότι, την δην ώραν της μεταμεσημβρίας της χθες, ό φρούραρχος της Αδριανουπόλεως έτηλεγράφησε διά του άσυρμάτου τα άκόλουθα: ό έχθρός μάς κανονοβολεί· 138 κοιναί όβίδες των 11 έπεσαν εις την πόλιν, εξ ού και 8 έφονεύθησαν και 10 επληγώθησαν· 53 οικίαι επυρπολήθησαν· ό βομβαρδισμός εξακολουθεί.

25)7.—Αγγέλλεται εκ Σόφιας ότι Τούρκοι εις Καλλίπολιν ήττήθησαν και υπεχώρησαν εν μεγάλη άταξία πρός τα νότια του ποταμού Καβάκ καταδιωχθέντες υπό των Βουλγάρων οίτινες τώρα κατέχουσι σχεδόν όλην την άκτην της θαλάσσης Μαρμαρά μέχρι του Βουλέρ.

25)7.—Αγγέλλεται εκ Κων)πόλεως ότι εξεδόθη ίραδες εξουσιοδοτών τα Ιταλικά καταδρομικά «Πίζα» και «Αγιος Μάρκος» να διέλθωσι τα Δαρδανέλλια.

Αγγέλλεται εκ Κωνσταντινουπόλεως ότι καθ' όλην την ήμέραν ηκούοντο πυροβολισμοί εκ της διευθύνσεως των Λέρων εις το βόρειον μέρος της Τσαταλτζης επιοήμως δε ηγγέλθη ότι οί Τούρκοι κατέλαβον την Καλλικράτειαν και άλλα τινά χωρία και ύψώματα, της Τουρκικής δεξιάς κατοπτευούσης έγγύτατα τον εχθρόν.

Εκ Σόφιας άγγέλλεται ότι οί πρεσβευταί των ξένων Δυνάμεων ανεκοίνωσαν εις τον Γκέσωφ παράκλησιν των προξένων τους Αδριανουπόλεως περί εγκαθιδρύσεως οιασδήποτε ζώνης ή περί παροχής άδειας εις αυτούς τε και τους ξένους προς αναχώρησιν· ό Γκέσωφ ήρνήθη καταδεικνύων ότι δεν υπάρχουσι προηγούμενα τοιαύτης πορείας πλην του ότι τούτο θά εμβάλη εις πολλάς δυσκολίας τας στρατιωτικάς αρχάς.

(Διά της «Ελευθερίας»).

Λονδίνον, 6.—Επιβεβαιούται ότι εγένετο εικοσιτετράωρος αναστολή του βομβαρδισμού της Αδριανουπόλεως, κατόπιν συνεννοήσεως των Αρχηγών των Βουλγαρικών και των Τουρκικών Στρατευμάτων, προς τον σκοπόν του να παραδοθή ή πόλις εις τους Βουλγάρους.

Ολόκληρος ό Βερολίνειος τύπος αναγράφει μετά θετικότητος την είδησιν, ότι ή Τουρκία θά ένδώση εις την παράδοσιν της Αδριανουπόλεως.

Λονδίνον, 7.—Κατά τας πληροφορίας των «Τάϊμς» εκ Σόφιας της Βουλγαρίας, ό Πρωθυπουργός της Ελλάδος κ. Βενιζέλος έσχε μακροτάτην συνέντευξιν μετά του Βασιλέως Φερδινάνδου και του Πρωθυπουργού της Βουλγαρίας.

Θέμα των μακρών τούτων συνεντεύξεων υπήρξε το ζήτημα του διακανονισμού της κατοχής της Θεσσαλονίκης της πολεμικής αποζημιώσεως ην θά ζητήσωσιν οί Σύμμαχοι παρά της Τουρκίας και της εν τω μέλλοντι Ελληνοβουλγαρικής συνεργασίας.

Ο κ. Βενιζέλος εκ Σόφιας κατηυθύνθη εις Θεσσαλονίκην προς συνάντησιν του Βασιλέως των Ελλήνων, εις ον θά υποβάλη τας κατά την περιοδείαν του ταύτην ενεργείας του.

Λονδίνον, 7—Οί Τούρκοι υπέστησαν φοβεράν ήτταν υπό των Συμμαχικών Στρατευμάτων εις την Καλλίπολιν παρά τα Δαρδανέλλια.

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος Βενιζέλος διεσκέφθη εν Βελιγραδίω επί μακρόν μετά του Βασιλέως και Πρωθυπουργού της Σερβίας, μεθ' ών εύρέθη σύμφωνος εις όλα τα σπουδαία ζητήματα.

Ο Βενιζέλος εκ Βελιγραδίου ανεχώρησεν εσπευσμένως εις Σόφιαν διά σοβαρούς επίσης λόγους.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
«ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»
ΚΑΙ
"ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ"
ΣΑΒΒΑ Θ. ΚΑΡΑΒΙΩΤΗ

Ο διαστήριος και περιποιητικός διευθυντής του Ξενοδοχείου «**Ελευθέριος Βενιζέλος**» κ. Σ. Θ. Καραβιώτης ανέλαβε την διεύθυνσιν και του έτέρου Ξενοδοχείου «**Αγ. Νικόλαος**» εν τη ημετέρα πόλει εφρόντισε δε όπως και τούτο καταστήση εφάμιλλον προς το πρώτον προς άνεσιν και εύχάριστον των ξένων διαμονήν. Συνέστησε παρ' αυτώ και έστιατόριον μετά μαγειρικής όλως οικογενειακής και υπηρεσίας προθύμου.

Οί επισκεπτόμενοι άμφότερα τα Ξενοδοχεία ταύτα ξένοι θά ίδωσιν εκ προσωπικής αντιλήψεως την ακρίβειαν των ανωτέρω.

ΤΣΟΧΑ διά σφαιριστήρια γαλλικής κατασκευής έφθασε και πωλείται εις το Εμπορορραπτείον του κ. Φώρου Ιωαννίδου εις τιμάς συγκαταβατικάς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος το κοιλόν	γρ. 48	—50
Κριθή	» » 28	—29
Βρόμη	» » 18	—20
Όροβος	» » 42	—44
Άνισον ή δκᾶ	» 5	— 5 1)2
Λινόσπορος	» » 3	
Κουκκιά ξηρά	» » 1 1)2	— 1 3)4
Σταφ. μαΰραι	» » 75	— 2
» βρασταί	» » 2	—
Γεώμηλα χίλ.	» παρ. 45	—55
Κρόμμυα	» » 20	—25
Έλαια ἐντ. ἡ λίτρ.	γρ. 28	—29
Βάμβαξ	» » 29	—28
Οίνοι το γομάρι	»140	-220
Κουμανδαρία	»230	-280
Ρακή· σούμα 20 β. ἡ δκᾶ		3 3)4

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Όρυζα ὁ σάκκος	γρ.	254
Σάκχαρον	»	» 318
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ δκᾶ	»	8 1)2
Πετρέλαιον ρωσ. τὸ κιβώτ.	»	82
Καφὲς ἡ δκᾶ	»	19—20

Τύποις «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»
Πετρίδου και Νικολάου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ανώνυμος Εταιρεία με έδραν την Λευκωσίαν και με κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εις 50,000 μετοχάς εκ £4 εκάστην, αναγνωρισθείσα διά Διατάγματος της Α. Εξοχότητος του Λειτουργού του Διαγειριζομένου την Κυβέρνησιν υπό ημερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αί μετοχαί εκδίδονται ονομαστικαί ή ανώνυμοι κατά βούλησιν του μετόχου.

Το Διοικητικόν Συμβούλιον της Τραπέζης Κύπρου ώρισε τον όλικόν αριθμόν μετοχών, αί όποίαι θά διατεθούν κατά το έτος 1913, εις 25,000 και τιμήν των, £4 καθ' όλον τον Ιανουάριον (ν.ή.) ό κατόπιν δε αγοραστής θά επιβαρύνεται με τόκον λογιζόμενον πρός 8 ο)ο κατ' έτος από της 1ης Ιανουαρίου 1913 ν.ή. μέχρι της ημέρας της αγοράς.

Η «Τράπεζα Κύπρου» ούσα συνέχεια του Ταμιευτηρίου «ή Λευκωσία» και διοικουμένη υπό του αυτού Διοικητικού Συμβουλίου, του αυτού Διευθυντού και λοιπού προσωπικού, γνωστοποιεί ότι θά συνεχίση τας αυτάς εργασίας τραπεζιτικάς τε και αποταμιευτικάς, ώς και το είρημένον Ταμιευτήριον «ή Λευκωσία» τοσούτον επιτυχώς διεξήγαγε μέχρι τούδε.

Αί εβδομαδιαίαι καταβολαί θά κανονίζωνται κατά τριετίαν και όχι πενταετίαν ώς μέχρι τούδε, δηλ. κατά την λήξιν της τριετίας το συσσωρευόμενον έκάστου καταθέτου ποσόν, ή θά μετατρέπεται εις μετοχάς της Τραπέζης Κύπρου ή θ' αποσύρεται εις έκέραιον κατά βούλησιν του καταθέτου. Ο τυχών θέλων ν' αποσυρθή προ της λήξεως της τριετίας θά χάνη όχι 25 ο)ο ώς μέχρι τούδε άλλά μόνον 10 ο)ο· οί δε κληρονόμοι του αποθνήσκοντος καταθέτου εβδομαδιαίων καταβολών θά πληρώνωνται εις άκέραιον και όχι με έκπτωσιν 5 ο)ο ώς μέχρι τούδε εγίνετο.

Ο τόκος των εβδομαδιαίων καταβολών θά λογίζεται πρός τόσα τοις έκατόν κατ' έτος πρός όσα θά αναλογή εν έκάστω έτει το μέρισμα των μετοχών της «Τραπέζης Κύπρου» και θά κεφαλαιοποιήται άνά πάσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Οί νύν κάτοχοι βιβλιαρίων εβδομαδιαίων καταβολών δικαιούνται κατ' απόφασιν του Διοικητικού Συμβουλίου,

α'.) ή να εξακολουθήσωσι τας καταβολάς των μέχρι συμπληρώσεως της πεντετείας ήτοι μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1913, ή

β'.) να μετατρέψωσι τας μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1912 καταβολάς των εις μετοχάς της «Τραπέζης Κύπρου» ή

γ'.) ν' αποσύρωσι τας μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1912 καταβολάς των μετά των μερισμάτων, όπότε θά πληρωθή εις αυτούς εις έκέραιον το ποσόν των άμέσως μετά την υπό της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων έγκρισιν του ετησίου Ισολογισμού.

Ο Διευθυντής
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ "Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ„

Παρακαλούνται οί κάτοχοι δεκαλίρων μετοχών όπως όσον το δυνατόν ταχύτερον, δηλώσωσιν εις το γραφείον του Ταμιευτηρίου «ή Λευκωσία» άν θά μετατρέψωσι τας μετοχάς των ταύτας εις μετοχάς της Τραπέζης Κύπρου ή άν θά αποσύρωσι ταύτας.

Αί αποσυρόμεναι μετοχαί θά πληρωθώσιν εις άκέραιον μετά του μερίσματος του τρέχοντος έτους άμέσως μετά την υπό της Γεν. Συνελεύσεως έγκρισιν του ετησίου Ισολογισμού.

Εν Λευκωσία τη 18)31 Δεκεμβρίου 1912.

Ο Διευθυντής
Ι. Οικονομίδης.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

1912.—Γενικός απολογισμός από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1912.

ΕΣΟΔΑ	Γρόσια
1. Ενοίκια Μοναστηρίων δρόγου	125,856
2. Κανονικά και Λειτουργικά επάρχιας	15,065
3. Άδειαι Γάμων	15,020
4. Διαζύγια	1,600
5. Διάφορος Λαβή	4,197
	161,738
Έλλειμμα πρός εξίσωσιν	5,728

ΕΞΟΔΑ	Γρόσια
1. Έλλειμμα εκ της χρήσεως του παρελθόντος έτους 1911	5,985
2. Συντήρησις Μητροπόλεως	21,897
3. Έξοδα περιοδείας	4,648
4. Νέον κετίκιν Μητροπόλεως και Μοναστηρίων δρόνου	1,205
5. Φόροι κτηματικοί	8,732
6. Συνδρομαί εις Σχολεία επαρχίας	12,831
7. Εις Αρχιερέα, απέναντι επιδόματος	12,255
8. Μισθοί προσωπικού Μητροπόλεως	17,044
9 Επίδομα εις δύο υποτρόφους διακόνους Μητροπόλεως ένα σπουδαστήν θεολογίας εν τω Εθνικώ Πανεπιστημίω και έτερον εν τω Γυμνασίω Λευκωσίας.	6,856
10. Συνδρομή εις Νοσοκομείον Κυρηνείας	910
11. Εις ιερείς, και δι' άμφια απόρων Εκκλησιών επαρχίας	639
12. Συνδρομαί εις εφημ., περιοδικά και διάφορα συγγράμματα	3,867
13. Νέαι οικοδομαί και επιδιορθώσεις	37,929
14. Δικηγορικά υποθέσεων Μητροπόλεως	642
15. Συνδρομή εις κατασκευήν άγ. Μύρου εν Κων)πόλει	1,092
16. Ελεημοσύναι και έκτακτα έξοδα	5,332
17. Συνδρομή εις Ερυθρόν Σταυρόν Ελλάδος	18,200
18. Απόσβεσις χρέους Μητροπόλεως εις Ταμιευτ. «Λευκωσίαν»	7,402
	167,466

Σημ. α') Εις τα ενοίκια του 1912 περιελήφθη και ποσόν περίπου £ 100 προπληρωθέν υπό των ενοικιαστών Μελανδρίνης δι' ανέγερσιν Μητροπολ. οικήματος εν τη πόλει Κυρηνείας.

» » β') Το ανωτέρω αποσβεσθέν ποσόν εξηλθε προ διετίας προς αποπληρωμήν των νέων εν Αγ. Μάμαντι Μόρφου μεγάλων και εκτάκτων οικοδομών.

» γ' Κεφαλαιώσεις δαπάναι εγένοντο αί εξής· αγορά όλικού δι' οικοδόμησιν Μητροπολιτικού οικήματος εν Κυρηνεία· ανακαίνισις ναού Μελανδρίνης, βελτίωσις των κτημάτων αυτής, και των λοιπών Μοναστηριακών κτημάτων του δρόνου.

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Μύρτου.

— Τη 15η Ιανουαρίου 1913.